

ΠΑΠΑΔΑΤΕΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΠΑΠΑΔΙΩΤΩΝ ΠΡΕΒΕΖΗΣ "Η ΑΓΙΑ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗ"
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 77 - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1998

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 51 10437 Αθήνα, τηλ. 5246550

Από τον σεβ. Μητροπολίτη Μεγάρων και Σαλαμίνας κ. Βαρθολομαίο ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΚΑΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΘΕΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΠΑΠΑΔΑΤΩΝ ΖΗΤΗΣΕ Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΕΒΕΖΗΣ κ. ΜΕΛΕΤΙΟΣ

- Ενδεικτικός χρόνος μεταφοράς και προσκυνήματος 21-24 Αυγούστου
- Η κάρα του Αγίου φυλάσσεται στην Ι. Μονή Αγίου Ιεροθέου Μεγάρων

Ο Σεβασμιώτατος μητροπολίτης Νικοπόλεως και Πρεβέζης κ. Μελέτιος ανταποκρινόμενος σε συντονισμένες ενέργειες της Αδελφότητας και του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Φανερωμένης Παπαδατών με αίτημα την μεταφορά και έκθεση προς προσκύνηση της τιμίας κάρας του Αγίου Ιεροθέου στο χωριό μας έστειλε το παρακάτω έγγραφο στο σεβ. μητροπολίτη Μεγάρων κ. Βαρθολομαίο με τη θερμή παράκληση να επιτρέψει τούτο:

«Σεβασμιώτατε εν Χριστώ αδελφέ,
Το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον του Ι. Ναού Αγίας Τριάδος Φανερωμένης Παπαδατών της καθ' ημάς Ιεράς Μητροπόλεως, μετά προσωπικήν επικοινωνίαν, μέσω εκπροσώπων αυτού, μετά των υπευθύνων της Ιεράς Μονής Αγίου Ιεροθέου της καθ' Υμάς Ιεράς Μητροπόλεως, υπέβαλεν ημίν το αίτημα να ενεργήσωμεν τα δέοντα δια την εις την κωμόπολιν αυτών μεταφοράν της εις την ως άνω Ιεράν Μονήν αποθεθασυρισμένης τιμίας κάρας του αγίου Ιερομάρτυρος Ιεροθέου.
Οθεν απευθυνόμενοι προς την Υμετέραν λίαν ημίν α-

γαπητήν Σεβασμιότητα παρακαλούμε θερμώς, όπως αγαθονομήνη επιτρέψη την εις τον Ιερόν Ναόν Αγίας Τριάδος Παπαδατών μεταφοράν της τιμίας κάρας του αγίου Ιεροθέου και έκθεσιν αυτής εις προσκύνησιν προς ευλογίαν του ευσεβούς λαού της περιοχής.
Ευλαβώς προτείνεται, ως ο πλέον ενδεικτικός χρόνος, το διάστημα από 21-24 Αυγούστου ενεστώτος σωτηρίου έτους 1998.

Εφ' όσον γίνη δεκτός ο προτεινόμενος χρόνος λε-

συνέχεια στη σελ. 5

ΣΤΟΝ ΕΤΗΣΙΟ ΧΟΡΟ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ Από τον Πρόεδρο κ. Ευάγ. Μπατσούλη

Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Ευάγγελος Μπατσούλης χαιρέτησε ως εξής τους συμπατριώτες και προσκεκλημένους που παραβρέθηκαν στον ετήσιο χορό:

• «Φίλοι συμπατριώτες και συμπατριώτισσες»

Με μεγάλη χαρά σας καλωσορίζουμε απόψε εδώ, στον Ετήσιο Χορό της Αδελφότητας Παπαδιωτών Πρεβέζης, και σας ευχόμαστε Καλή Διασκέδαση.

Καλωσορίζουμε την τοπική μας αρχή, τον Πρόεδρο της Κοινότητας Παπαδιωτών κ. Γεώργιο Γούση καθώς και όλους τους συμπατριώτες μας που έκαναν τον κόπο να έρθουν από το χωριό για να παραβρεθούν στο χορό μας.

Ευχαριστούμε όλους τους προσκεκλημένους που τιμούν απόψε με την παρουσία τους την ετήσια αυτή εκδήλωση της Αδελφότητας Παπαδιωτών.

Φίλοι και Φίλες

Η αποψινή βραδιά είναι δική σας και δεν πρόκειται να σας ενοχλήσουμε με λόγια. Θα μας επιτρέψετε όμως μόνο μια μικρή παρένθεση. Θα δώσουμε το λόγο, όπως συνήθιζουμε χρόνια τώρα στην Αδελφότητα, μόνο στον Πρόεδρο της Κοινότητάς μας κ. Γεώργιο Γούση για να σας απευθύνει ένα σύντομο χαιρετισμό. Ευχόμαστε τέλος και ο μελλοντικός Δημοτικός άρχοντας του Δήμου των ενοποιημένων χωριών της Λάκκας Σουλίου, να είναι Παπαδιώτης.

Σας ευχαριστώ θερμά όλους και σας εύχομαι
Καλή Διασκέδαση»
(Ρεπορτάζ στη σελίδα 3)

ΣΤΟ ΠΡΟΑΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ορίστηκε η συνάντηση παλιών συμμαθητών και συμμαθητριών για τις 17 Αυγούστου

Στις 17 προσεχούς Αυγούστου 1998, ημέρα Δευτέρα και ώρα 7.30 το απόγευμα, θα πραγματοποιηθεί στο προαύλιο του Δημοτικού Σχολείου του χωριού μας η συνάντηση παλιών συμμαθητών και συμμαθητριών συγχωριανών μας. Η απόφαση είναι οριστική και μπορείτε από τώρα να σημειώσετε την ημερομηνία και να προγραμματίσετε τη συμμετοχή σας.

Προ ημερών συγκεκριμένα, σε σύσκεψη μιας άτυπης συντονιστικής επιτροπής, από Παπαδιώτες και Παπαδιώτισσες στην Αθήνα, αποφασίστηκε να γίνει αυτό το καλοκαίρι η προαναφερόμενη εκδήλωση και ορίστηκε η ημερομηνία.

Προσκαλούνται να λάβουν μέρος στη συνάντηση αυτή συμμαθητές και συμμαθήτριες περασμένων δεκαετιών που φοίτησαν στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας και πιο συγκεκριμένα εκείνοι που έχουν γεννηθεί κατά τα έτη 1936-1943.

Πρόκειται για μια συνάντηση ανάμνησης σ' ένα χώρο που τρέξαμε και παίξαμε, που ζήσαμε καιιώσαμε σχολικές χαρές και αγωνίες έξι ολόκληρα χρόνια. Ολοι κάτι θα έχουμε να θυμηθούμε και κάτι να πούμε από τα περασμένα τρυφερά σχολικά μας χρόνια. Ολοι έχουμε σχολικές αναμνήσεις και γι' αυτό πιστεύουμε ότι όλοι θα βρεθούμε εκεί τον Αύγουστο...

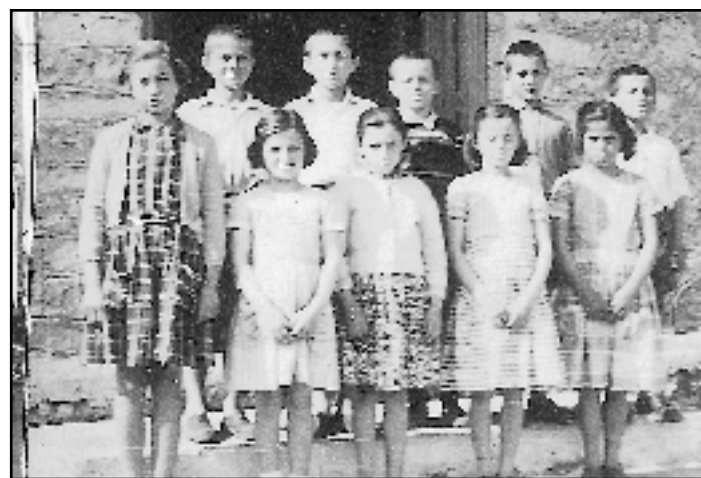
...ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ «ΤΡΟΒΑΤΣΟΥΛΙΑ»

Στη συνάντηση αυτή δεν θα κουβαλάμε τα παλιά μαθητικά «τροβατσούλια» μας (=αγροτικές μάλλινες σάκες). Δεν θα έχουμε μαζί μας «πλάκες» και «κοντύλια». Μη περιμένετε όπως παλιά να χτυπήσει η καμπάνα για να ξεκινήσετε για το Σχολείο. Δεν κινδυνεύουμε από τη βίτσα των δασκάλων. Μπορούμε να βρεθούμε εκεί εντελώς αδιάβαστοι. Δεν θα μας εξετάσει κανείς. Ο,τι μάθαμε, μάθαμε... Κι αν μερικοί απουσιάσετε μη χολοσκάτε. Δεν θα υπάρχει απουσιολόγιο. Οποσδήποτε όμως αν τελικά δεν παραβρεθείτε «θα σας μείνει κόμπος», θα το μετανιώσετε.

- Τα γνωστά παιχνίδια των σχολικών μας χρόνων στο Δημοτικό όπως: σκλέτζα, φόλα, «αρδαλίτσα» (=εφαλτήριο επί του ώμου συμμαθητών), κουτσό και άλλα, θα τ' αφήσουμε για μελλοντική συνάντηση, αφού προηγηθεί προπόνηση.

- Κίνδυνος σύγκρουσης Σπέλας και Τσόγκορι με πετροπόλεμο δεν υπάρχει γιατί έχει ήδη επικρατήσει πολύχρονη ειρήνη ανάμεσά μας...

- Αν το ανηφόρισμα προς το Σχολείο το βλέπετε λίγο απότομο ακολουθήστε τον πλάγιο δρόμο. Κι αν χρειάζεται να έχουμε κάποιο χάλπι μαζί μας ας μη το ξεχάσουμε διότι... «ουκ έρχεται μόνον».

Τα λεωφορεία της Λαμπρής

Τα λεωφορεία της Λαμπρής θ' αναχωρήσουν για το χωριό στις 11 Απριλίου, το Σάββατο του Λαζάρου

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Παπαδιωτών-Πρεβέζης, «Αγία Φανερωμένη» γνωστοποιεί στους συμπατριώτες ότι και φέτος όπως κάθε χρόνο, παραμονές Λαμπρής θα δρομολογήσει λεωφορεία για το χωριό προκειμένου να ταξιδέψουν με περισσότερη άνεση οι συγχωριανοί μας.

- Τα λεωφορεία της Λαμπρής θ' αναχωρήσουν προς Παπαδάτες το Σάββατο του Λαζάρου, στις 11 Απριλίου.

- Αφετηρία των λεωφορειών θα είναι στο Πεδίο του Αρεως, ώρα 9 το πρωί.

- Οι ενδιαφερόμενοι, που θα μεταβούν στο χωριό με τα προαναφερόμενα λεωφορεία, παρακαλούνται να επικοινωνήσουν με τον Πρόεδρο ή τα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας, προκειμένου να κρατηθούν θέσεις και να κάνει η Αδελφότητα ορθό προγραμματισμό. (Τηλεφωνήστε: 8618754).

Το Διοικητικό Συμβούλιο της
Αδελφότητας Παπαδιωτών

ΕΤΣΙ ΟΝΟΜΑΖΟΥΜΕ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΜΑΣ ΧΡΟΝΙΑ ΚΙ ΕΤΣΙ Τ' ΟΝΟΜΑΖΑΝ ΟΙ ΠΡΟΠΑΤΟΡΕΣ ΜΑΣ... «ΠΑΠΑΔΑΤΕΣ - ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ»

Η ΟΝΟΜΑΣΙΑ «ΛΑΚΚΑ ΣΟΥΛΙΟΥ» ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΓΡΑΜΜΕΝΗ ΣΤΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΜΑΣ

Αρκετά καθυστερημένα περιήλθε εις γνώσιν μας μια επιστολή του κ. Σπύρου Ν. Καινούργιου, Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσπρωτικού, που δημοσιεύτηκε στο «Βήμα της Πρέβεζας» (Σάββατο - Κυριακή 12-13 Ιουλίου 1997) με τίτλο: «**Δήμος Λάκκας Σουλίου**»;

Αντικείμενο της επιστολής του στην ουσία είναι η αρνητική θέση του, σε πρόταση «**Δημοτικού Συμβουλίου Παπαδατών**», να ονομαστεί ο νέος Δήμος, που προκύπτει από τις συνενώσεις Κοινοτήτων και Δήμου Θεσπρωτικού, της περιφέρειάς μας, «**Δήμος Λάκκας Σουλίου**».

Η πρόταση αυτή έλαβε χώρα σε συνεδρίαση του Συμβουλίου περιοχής της 4ης Γεωγραφικής Περιφέρειας στο Θεσπρωτικό, παρόντων των εκπροσώπων ΤΕΔΚ Πρέβεζας, και έγινε δεκτή.

Κατά της πρότασης αυτής που εγκρίθηκε, όπως πληροφορούμεθα, με συντριπτική πλειοψηφία μεταξύ τριών προτάσεων περί της ονομασίας του νέου Δήμου και που προωθήθηκε στο Υπουργείο Εσωτερικών, τάσσεται ο επιστολογράφος. Αποφαίνεται και γράφει ότι η «Λάκκα» «στο πέρασμα του χρόνου πήρε διάφορες ονομασίες», και στη συνέχεια υποστηρίζει και με αιχμές κατά της πρότασης τα εξής:

• «**Για μας που κατοικούμε πολλά χρόνια σ' αυτό το χώρο** η Λάκκα αυτή είναι η Λάκκα Λελόβου. Οι ονομασίες μεγάλη ή μικρή Λάκκα Σουλίου είναι ανιστόρητες και αστόχαστες».

Στα όσα παραπάνω ισχυρίζεται ο επιστολογράφος έχουμε διαφωνίες, απορίες και ερωτήσεις. Αρχίζουμε με τις ερωτήσεις:

• Αν και εμείς οι Παπαδιώτες ξέρουμε τη Λάκκα μας ως «**Λάκκα Σουλίου**», θα θέλαμε να γνωρίζουμε και όλες τις άλλες «**διάφορες ονομασίες**» που πήρε αυτή στο πέρασμα του χρόνου. Ποιες λοιπόν είναι αυτές;

Θα θέλαμε επίσης να ξέρουμε: ποιοί είναι εκείνοι που κατοικούν πολλά χρόνια σ' αυτό το χώρο και που αποφαίνονται ότι η Λάκκα αυτή «είναι η Λάκκα Λελόβου»; Και ρωτούμε επίσης: Πώς θα πείσουν εκείνοι όλους τους άλλους και που κι αυτοί όπως φαίνεται ζουν επίσης πολλά χρόνια σ' αυτό το χώρο, ότι η Λάκκα είναι του Λελόβου και όχι του Άσσου, του Νικολιτσίου, των Παπαδατών ή του Ζερβού; Είναι ιστορική λοιπόν η ονομασία «**Λάκκα Λελόβου**» και είναι ανιστόρητες οι ονομασίες «**Λάκκα Σουλίου**» ή «**Λάκκα πάνω και κάτω Σουλίου**»;

Εμείς οι Παπαδιώτες, τουλάχιστον, από τα παιδικά μας χρόνια ακούμε ότι το χωριό μας βρίσκεται στη Λάκκα Σουλίου. Το γράφαμε στις εκθέσεις μας στο Σχολείο, το λέγαμε με περηφάνεια στις συζητήσεις μας με ξένους καθορίζοντας μάλιστα και το στίγμα του χώρου που

βρίσκεται το χωριό μας. «**Στη Λάκκα Σουλίου**! λέγαμε. Και φυσικά δεν είπαμε ποτέ «στη Λάκκα Λελόβου».

Η ονομασία «**Λάκκα Σουλίου**» είναι καταγεγραμμένη στη συνείδησή μας. Εχουμε έναν ιστορικό χορό τον «**Καγκελάρη**» που χορεύουμε κάθε Λαμπρή στον οποίο περιλαμβάνονται και ηρωικά τραγούδια αναφερόμενα στους αγώνες των Σουλιωτών. Εχουμε την πίστη και την παράδοση ότι και οι πρόγονοί μας συμμετείχαν στον Αγώνα των Σουλιωτών. Μετέχουμε ενσυνείδητα της τιμής, της ευψυχίας και της ευγνωμοσύνης των θυσιών τους.

Με το όνομα του Σουλίου τιμώνται χωριά σε διάφορα μέρη της πατρίδας μας χωρίς αυτό να σημαίνει ότι σφετερίζονται δόξα και μεγαλείο που ανήκει αλλού. Αναφέρουμε χαρακτηριστικές περιοχές και ονομασίες χωριών με τ' όνομα Σούλι, όπως στην Αττική, στην Αχαΐα, στην Κορινθία και στις Σέρρες.

Η ονομασία του νέου Δήμου μας δεν θα είναι βέβαια «**Δήμος Σουλίου**» αλλά θα έπρεπε να είναι «**Δήμος Λάκκας Σουλίου**». Δεν σφετεριζόμαστε λοιπόν την δόξα του Προπυργίου του Ελληνισμού που ήταν πάνω στα βράχια του Σουλίου και όχι σε «**Λάκκα**».

Η περιοχή μας άλλωστε που ήταν πριν την Επανάσταση εξηρημένη από τους Σουλιώτες με το Σούλι, αναπνέει τον αέρα του Σουλίου και ανήκει στην ευρύτερη ιστορία του Σουλίου.

Ορθή, λοιπόν, θεωρούμε την πρόταση του Κοινοτικού Συμβουλίου Παπαδατών σχετικά με την ονομασία του νέου Δήμου της Περιφέρειας

μας ως «**Δήμου Λάκκας Σουλίου**».

Και για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους ο Κοινοτικός αυτός Σύμβουλος δεν είναι ανώνυμος και όφειλε ο επιστολογράφος να τον αναφέρει εκτός και αν δεν το γνώριζε. Εμείς πάντως πληροφορηθήκαμε ότι πρόκειται για τον συγχωριανό μας κ. **Δημήτριο Βασιλείου**, που έχει μακρά και ευδόκιμη θητεία στην Κοινότητά μας αλλά κι ευαισθησία στα προβλήματα της Λάκκας.

ΕΙΝΑΙ «ΑΝΙΣΤΟΡΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΣΤΟΧΑΣΤΕΣ»;

Αλλά ας αγγίξουμε λίγο και τις πηγές της ιστορίας. Στο βιβλίο «**ΔΟΚΙΜΙΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙ ΑΡΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΕΒΕΖΗΣ**» του Σεραφείμ Ξενοπούλου του Βυζαντίου» (Αθήναι 1884) στη σελίδα 165 καθώς αναφέρεται στην Ιερά Μονή Καστρίου μιλάει και για τη Λάκκα μας που την ονομάζει «**μεγίστη του Σουλίου Λάκκα**». ιδού το σχετικό κείμενό του:

• «**Θ' Η Ιερά Μονή Καστρίου, κειμένη εις το τμήμα της μεγίστης του Σουλίου Λάκκας**, τιμωμένη επί τη Μεταστάσει της Θεοτόκου, και απέχουσα της Αρτης κατά θερινήν δύσιν περίπου των 5 ωρών, ανηγέρθη εντός αρχαίου ελληνικού φρουρίου, ού τα ερείπια σώζονται εισέτι, όπου έκειτο η ποτέ ελληνική Πόλις **Φυλάκη**, ως

εικάζεται, κατά το 1905, επί των βάσεων ειδωλικού Ναού, και ιστορήθη εικόσιν ιεραίς, επί της Αρχιερατείας Βαρθολομαίου τω 1670. Εν τω ειρηνώ φρουρίω, τω χορηγήσαντι και την κλήσιν εις την Μονήν, ουδέν αρχαίων σώζεται, εκτός του Ναού, και τινων ετοιμορρόπων και ασημάντων μεσαιωνικών ερειπίων οικιών και δεξαμενών.

Η Μονή αυτή κατέχει εξ αμνημονεύτων και τας περί την Μαυρήν (οθ) γεωργησίμους γαίας. Περί την Μαυρήν φαίνονται αρχαία τινά μεσαιωνικά ερείπια αρχαίας τινός Πόλεως, ών η θέσις νυν καλείται Καταφύκι. Εκέκτητο αυτή η Μονή Μετόχιον μεν εις χωρίον **Παπαδάταις** κατεριπωθέν· ήδη δε έχει υπό την αυτής κατοχήν Εκκλησίαν της αγίας Παρασκευής της Ρωμαίας εις Ποδογόραν, ούσαν αρχαίαν Μονήν, ανεγερθείσαν προ της Μονής ταύτης, ήτοι τω 1025 έτει, κειμένην επί λοφίσκου μετά μικρών τινών οικημάτων, και προσαρτηθείσαν εις την Μονήν τω 1835· ταύτης της αρχαίας Μονής την Εκκλησίαν σαθρωθείσαν ανήγειρεν εκ νέου, τω 1856 ο ηγούμενος ιερομ. Λεόντιος, όστις και εις Λέλοβα Μετόχιον ωκοδομήσαστο, πυρποληθέν προ τινων ετών, και πολλάς γαίας λιμνώδεις της Μονής ηνώωξε και γεωργησίμους αποκατέστησε. Προσέτι έχει η Μονή και ετέραν της αγίας Τριάδος μετά τρούλλου αυτή υποκειμένην Εκκλησίαν, κειμένην εις θέσιν καλουμένην Μπόιτα πλησίον της γεφύρας, ήν ωκοδομήσαστο ο αυτός επί λόφου τινός, κατά την δυτικήν κλιτύν της Λάκκας...».

(*Σημείωση: Οι υπογραμμίσεις δικές μας*).

Μπορούμε, λοιπόν, να χαρακτηρίζουμε τις ονομασίες της «**Λάκκας Σουλίου**», «**ανιστόρητες και αστόχαστες**»; Οι Παπαδιώτες ονομάζαμε τη Λάκκα αυτής «**Λάκκα Σουλίου**» από παλιά χρόνια και δεν εφεύραμε την ονομασία αυτή σε ύστατους χρόνους του καιρού μας, όπου κυριαρχεί η σκοπιμότητα.

Αλλά θα ήθελα να ρωτήσω, είναι μήπως ιστορική η ονομασία του νέου Δήμου ως «**Δήμος Θεσπρωτικού**»; Μήπως γ' αυτό πολεμήθηκε η ονομασία «**Λάκκας Σουλίου**»;

T.

ΕΝΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΠΙΤΑΦΙΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ

Πριν τρία-τέσσερα χρόνια μετά την περιφορά του Επιταφίου στο χωριό μας, που ήταν καταστόλιτος με όμορφα λουλούδια του τόπου μας, επέστρεψα στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος «**Φανερωμένης**» και πήρα από τα μυρίπινα άνθη του ένα τριαντάφυλλο. Η πρώτη αυθόρμητη κίνησή μου ήταν να το μυρίσω. Ηταν μια ευωδιά εκπληξη, ένα άρωμα που δεν μπορώ να περιγράψω. Το μύρισα και το ξαναμύρισα, με θαυμασμό κι αναλογίστηκα:

- Είναι άραγε αυτό το θεσπέσιο άρωμα, φυσικό άρωμα λουλουδιού ή μήπως μυστηριακό άρωμα των Μυροφόρων με το οποίο εκείνες έρραναν τον Τάφον του Ζωοδότου;

Επειτα πάλι είπα μέσα μου:

- Αυτό το τριαντάφυλλο είναι λουλούδι του χωριού. Είναι ευλαβική προσφορά στον «**Δεσπότη πάντων**» που «**καθοράται νεκρός**». Κάποιο ροζασμένο χέρι γριάς ή τρυφερό χέρι παιδιούλας το έφερε στον Κύριο με περισσή ευλάβεια και αγάπη. Κάποια καρδιά με μεγάλη πίστη, με δάκρυ ευγνωμοσύνης, το ακούμπησε στον Επιτάφιο του χωριού μας. Είμαι τυχερός, σκέφτηκα, που αυτή η ζεστή προσφορά στον Κύριο, το ευώδες τριαντά-

φυλλο έπεσε στα χέρια μου...

Το τύλιξα ανάλαφρα με μια χαρτοπετσέτα και το έβαλα απαλά στο εσώφυλλο της Σύνοψής μου. Επειτα ταξιδεύοντας προς την Αθήνα κι έχοντας στη τσέπη μου τη Σύνοψη οσφραϊνόμενα την οσμήν ευωδίας του. Αυτό το άρωμά του μου έμεινε πολύ έντονο στο διάβα του χρόνου. Τα ξεραμένα ανθοπέταλά του εξέπεμπαν άρρητη ευωδιά όταν κάθε φορά άνοιγα την Σύνοψη κάτι να ιδώ ή κάτι να γράψω...

Το τριαντάφυλλο του Επιταφίου του χωριού μας το σκέφτομαι πιο ζωηρά και με μεγαλύτερη συγκίνηση κάθε φορά που πλησιάζουν οι Αγίες Μέρες της Μεγάλης Εβδομάδας. Και κάθε φορά που πλησιάζω να προσκυνήσω Επιτάφιο θαρρώ πως το άρωμά του μου ξανάρχεται...

Εκφράζω ένα θερμό ευχαριστώ στο άγνωστο χέρι που τόκοψε από κάποια τριανταφυλλιά του χωριού μας, που το πρόσφερε στην Ταφή του Κυρίου και που τελικά αφού είχε εκπληρωθεί ο σκοπός, έφτασε στα χέρια μου. Ευχαριστώ για την ευωδιά διαρκείας που χάρηκα και που δεν ήταν μόνο των αισθήσεων...

M.T.

“ΠΑΠΑΔΑΤΕΣ”

Διμηνιαία εφημερίδα της Αδελφότητας
Παπαδατών Πρέβεζης “**Η ΑΓΙΑ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗ**”

Γραφεία: Μενάνδρου 51
Τ.Κ. 10437 Αθήνα Τηλεφ. 5246550
Εκδότης-Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο
Ευάγγελος Ιωαν. Μπατσούλης, Τηλ. 8615886

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος τυπογραφείου Ν.Γ. Παπαδόπουλος
Ε. Γιάνναρη 5 Κ. Πετράλωνα Τηλ. 3468268 Fax 3467155

Ο Χορός των Παπαδιωτών

ΜΙΑ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Από τον Κώστα
Ν. Παπακωνσταντίνου

Στις 27 παρελθόντος Φεβρουαρίου η αδελφότητά μας πραγματοποίησε τον ετήσιο μεγάλο χορό της στο κέντρο «Αγρίμια». Η επωνυμία του κέντρου, βέβαια δεν μας ταιριάζει γιατί εμείς οι Παπαδιώτες, είμαστε φιλήσυχοι, ωραίοι, χαρούμενοι και γλεντζέδες. Ξέρουμε να συνδιασκεδάσουμε πολιτισμένα, αγαπημένα, μ' ευπρέπεια και χιούμορ.

Τα προτερήματά μας αυτά, λοιπόν, μας δόθηκε η ευκαιρία να εξωτερικεύσουμε ποικιλοτρόπως κατά τη διάρκεια της εκδήλωσής μας, που ήταν πραγματικά άρτια οργανωμένη και επιτυχής από κάθε πλευρά. Η επιτυχία ήταν αποτέλεσμα αφ' ενός μεν της σωστής δουλειάς του Προέδρου και του Διοικητικού Συμβουλίου της Αδελφότητας και αφ' ετέρου της σύσσωμης συμμετοχής των Συγχωριανών μας της Αθήνας αλλά επίσης και της υψηλόβαθμης εκπροσώπησης της Κοινότητας με τον Πρόεδρο, της Νομαρχίας με τον συγχωριανό μας Αντι-Νομάρχη, και του Δήμου Αθηναίων με τον Αντιδήμαρχο που είναι Ηπειρώτης.

Στην παραπάνω φωτογραφία εικονίζονται από αριστερά προς τα δεξιά: ο κ. Κώστας Παπακωνσταντίνου Πρόεδρος Συνδέσμου Ηπειρωτών Ζωγράφου, ο κ. Δημήτρης Ζήκος υποψήφιος Δήμαρχος Θεσπρωτικού και δίπλα φίλος του υπάλληλος του Υπουργείου Εσωτερικών και οι κύριοι Κωλέτσης Κώστας ταχυδρομικός και Σιάρκος Νικόλαος επιχειρηματίας.

Με μια απλή ματιά στην αίθουσα του Κέντρου διαπίστωνες χωρίς δυσκολία ότι κάθε οικογένεια (φάρα, σσί, συγγενολόι) είχε τη δική της ξεχωριστή παρουσία στο γλέντι μας. Αδικαιολόγητα δεν έλειψε κανείς. Όλοι οι Παπαδιώτες της Αθήνας, αλλά και ισχυρή ομάδα που ήρθε από το Χωριό και τίμησε το χορό μας, ήταν παρόντες και με το δικό τους τρόπο έγραψαν μια ακόμη φωτεινή σελίδα στην ιστορία των εκδηλώσεων της μεγάλης Παπαδιώτικης Οικογένειας, που διοργανώνει η Αδελφότητα.

Στα πρόσωπα όλων των συμμετασχόντων, ήταν ζωγραφισμένη η χαρά και η ευθυμία. Βοήθησε σ' αυτό και το γεγονός ότι η Παπαδιώτικη συνάντηση, ο χορός μας, τούτη τη χρονιά συνέπεσε με την παραμο-

νή της Αποκριάς, γι' αυτό και ο πόλεμος με τις σερπαντίνες από τραπέζι σε τραπέζι ήταν ιδιαίτερα έντονος και συνεχής.

Εμείς που παραβρεθήκαμε στο Κέντρο, ξεπερνώντας τις όποιες δυσκολίες της ζωής, είναι αλήθεια ότι σκεφτήκαμε και αυτούς τους φίλους μας που για ιδιαίτερα σοβαρούς λόγους ήταν απόντες και δεν μπόρεσαν να είναι κοντά μας. Εμείς όχι μόνο τους δικαιολογήσαμε αλλά έστω και για λίγο σταθήκαμε νοερά δίπλα τους. Πίστη μας είναι ότι όλοι θέλουμε να βρισκόμαστε μαζί τέτοιες χαρούμενες κι ευχάριστες ώρες, όλοι θέλουμε να κρατήσου-

με στο χορό, έστω και για μια στροφή, το συμπατριώτη μας, όλοι θέλουμε να πούμε έναν καλό λόγο γι' αυτόν και να τον καμαρώσουμε.

Με ευχαρίστηση διακρίναμε και ξεχωρίσαμε την παρουσία της Νεολαίας του χωριού που με ιδιαίτερη χάρη και λεβεντιά χόρευε και τους παραδοσιακούς ηπειρωτικούς χορούς.

Καταφαίνεται λοιπόν ότι και ο σκοπός του Δ.Σ. της Αδελφότητας με τις σωστές εκδηλώσεις κι επιλογές που πραγματοποιεί πετυχαίνει πλήρως και θεωρούμε επιτυχία κάθε προσπάθεια προσέγγισης στην παράδοση, στα ήθη κι έθιμά μας, μιας και έτσι, αυτά στηρίζονται απ' όλους, μικρούς και μεγάλους. Το αποτέλεσμα λοιπόν είναι να διατηρούμε τα ιδιαίτερα πολιτιστικά στοιχεία της Ηπείρου, ανάμεσα τους και το Ηπειρώτικο τραγούδι, χωρίς βέβαια να μένουμε αμέτοχοι της κοινής ζωής, της δράσης και των ενδιαφερόντων της Αθηναϊκής κοινωνίας που ζούμε και που μεγαλώνουν τα παιδιά μας.

Πολλοί, νομίζω, όπως (Αδελφότητες - Σωματεία), θα ήθελαν να έχουν τη δική μας επιτυχία σε όλους τους τομείς και κυρίως θα επιθυμούσαν να μας μοιάσουν σε αρετές όπως της αλληλεγγύης καθώς στην εργατικότητα και το φιλότιμο.

Σ' όλους λοιπόν αυτούς που θαυμάζουν και επικροτούν τη δική μας παρουσία στην Αθήνα και επιθυμούν να βρεθούν για λίγο κοντά μας τους προτείνουμε να προσέλθουν στην άλλη μεγάλη εκδήλωσή μας, που θα γίνει στην Πάρνηθα στις **7 Ιουνίου, την Κυριακή της Πεντηκοστής**, εκεί που γι' ακόμη μια φορά θα δώσουμε το εντυπωσιακό μας παρόν.

Κ.Ν.Π.

ΤΙΜΗΣΑΝ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥΣ

Τον Ετήσιο Χορό των Παπαδιωτών τίμησαν με την παρουσία τους και αρκετοί προσκεκλημένοι των οποίων τα ονόματα και τ' αξιώματα ανακοίνωσε ο Αντιπρόεδρος της Αδελφότητας κ. **Ευθύμιος Γεωργόπουλος**.

Τους αναφέρουμε παρακάτω χωρίς να τηρήσουμε πρωτόκολλο σειράς προτεραιότητας. Παρόντες εξ αυτών στην εκδήλωση της αδελφότητάς μας ήταν:

- Ο κ. **Γεώργιος Γούσης**, Πρόεδρος της Κοινότητάς μας (Παπαδάτες - Πρεβέζης).
 - Ο κ. **Βασίλειος Δαρδαμάνης**, Πρόεδρος του Αγροτικού Συλλόγου Παπαδατών.
 - Ο Στρατηγός κ. **Ιωάννης Γκογκοζώτος**, Ειδικός Σύμβουλος του Δήμου Αθηναίων, ως εκπρόσωπος του Δημάρχου κ. Δ. Αβραμόπουλου.
 - Ο κ. **Γιάννης Βλαχογιάννης**, Αντιδήμαρχος Δήμου Αθηναίων.
 - Ο κ. **Σταύρος Μπόκις**, Αναπληρωτής Νομάρχης Πρέβεζας ως εκπρόσωπος του Νομάρχη κ. Τσουμάνη.
 - Ο κ. **Θωμάς Νάτσιος**, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής ΔΗΚΚΙ εκπρόσωπος του Προέδρου κ. Δ. Τσοβόλα.
 - Ο κ. **Γεώργιος Δρόσος**, (συμπατριώτης μας από Ντάρα), Διευθυντής Φυσικής Αγωγής του Υπουργείου Παιδείας.
 - Ο κ. **Κωνσταντίνος Γκρόπας**, Σύμβουλος της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος.
 - Ο κ. **Περικλής Βασιλάκης**, από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.
 - Ο κ. **Κων. Παπακωνσταντίνου**, Πρόεδρος Συνδέσμου Ηπειρωτών Ζωγράφου.
 - Ο κ. **Δημήτριος Ζήκος**, (από μητέρα Παπαδιώτισσα), Μηχανικός Υπουργείου Εσωτερικών.
 - Ο κ. **Νίκου Γεώργιος**, Πρόεδρος Συλλόγου Σκαλούλας Αρτας.
 - Ο κ. **Νικ. Καλέσης**, Πρόεδρος Σκακιστών Ελλάδος.
 - Ο κ. **Γρηγ. Γερασίμου**, Δικηγόρος-Πολιτευτής Πρεβέζης.
- Οι βουλευτές της Πρέβεζας κύριοι Δημ. Ντούσκας και Γ. Τρυφωνίδης και ο Δήμαρχος Αθηναίων κ. Δ. Αβραμόπουλος, που δεν παρέστησαν στο χορό μας, απέστειλαν τηλεγραφήματα προς την Αδελφότητα...

ΜΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Από το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας εστάλη με ΦΑΞ προς τον Μορφωτικό Σύλλογο Παπαδατών η παρακάτω πρόσκληση:

ΑΘΗΝΑΙ ΤΗ 6-2-1998

ΠΡΟΣ
Τον Πρόεδρο του ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΠΑΠΑΔΑΤΩΝ «Ο ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ»
κ. Βασίλειο Πνευματικό

ΘΕΜΑ: Πρόσκληση στον Ετήσιο Χορό της Αδελφότητάς μας
Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,
Σας καλούμε με το παρόν έγγραφο μας στον Ετήσιο Χορό της Αδελφότητάς μας καθώς και το Χορευτικό Τμήμα του Συλλόγου σας.

Πιστεύουμε ότι η παρουσία νέων και νεανίδων του χορευτικού Συλλόγου σας και η εκτέλεση προγράμματος χορών τους, στην Ετήσια αυτή εκδήλωση της Αδελφότητάς μας θα χαροποιήσει τους συμπατριώτες μας, που θα έχουν την ευκαιρία να καμαρώσουν τα παιδιά του χωριού μας.

Όλοι μας αναγνωρίζουμε ότι η παρουσία του Χορευτικού σας σε γιορταστικές εκδηλώσεις προσφέρει λαμπρό θέαμα και συγχρόνως διασώζει και προβάλλει με τους χορούς του την τοπική μας παράδοση.

Εκφράζοντας εκ προοιμίου τις ευχαριστίες μας για την όπως πιστεύουμε αποδοχή της παρούσης προσκλήσεως προς σας και το χορευτικό του Συλλόγου σας, όπως έχει γίνει και κατά το παρελθόν, σας δηλώνουμε ότι θ' ανταποκριθούμε και εμείς αντιστοίχως, ως Αδελφότητα, στην κορυφαία ετήσια εκδήλωσή σας του προσεχούς Αυγούστου, στη Γιορτή του Αγίου Κοσμά με τ' όνομα του οποίου τιμάται και ο Μορφωτικός σας Σύλλογος.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
της Αδελφότητας

Ο Πρόεδρος
**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΜΠΑΤΣΟΥΛΗΣ**

Ο Γεν. Γραμματέας
**ΚΩΣΤΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**

*Σημείωση: Δεν υπήρξε γραπτή απάντηση ούτε εκπροσώπηση του Μορφωτικού Συλλόγου Παπαδατών στον Ετήσιο Χορό της Αδελφότητάς μας.

Δύο χαρακτηριστικά στιγμιότυπα από την παρελθούσα εκδήλωση της Αη-Βασιλιάτικης πίτας της Αδελφότητας.

Τι απέδωσε οικονομικά ο Ετήσιος Χορός μας

Τα οικονομικά στοιχεία του επιτυχημένου Ετήσιου Χορού της Αδελφότητάς μας έχουν ως εξής:

Η Αδελφότητα εισέπραξε καθαρά για λογαριασμό της, από τις προσκλήσεις των συμμετασχόντων στο χορό μας της 27ης Φεβρουαρίου 1998, Δραχμές **207.000**. Από προσκλήσεις που αγόρασαν Παπαδιώτες αλλά που τελικά δεν προσήλθαν στο χορό **151.000** δραχμές. Εισέπραξε επίσης από τα λαχεία **218.000** δραχμές. Ητοι **σύνολο εισπραχθέντων (κέρδος της Αδελφότητας) 576.000** δραχμές.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η Αδελφότητα περιόρισε στο ελάχιστο το κατά πρόσκληση κέρδος της προκειμένου οι Παπαδιώτες να συμμετάσχουν με μικρότερη δαπάνη στο χορό. Ετσι λοιπόν **ορίσαμε την τιμή της πρόσκλησης στις 4.000 δραχμές κατ' άτομο**.

Πιστεύουμε ότι κανένας Σύλλογος δεν προσέφερε τις προσκλήσεις του σε τόση χαμηλή τιμή.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΕΝΑ ΣΧΟΛΙΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Σκεφτείτε τι πήγαινε να γίνει στο Παπαδιώτικο βουνό

Αναδημοσιεύουμε παρακάτω ένα δριμύ σχόλιο της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» με τίτλο: «Ποια νομιμότητα;», (Τρίτη 10 Μαρτίου 1998) για να καταλάβουν οι αγαπητοί φίλοι Παπαδιώτες γιατί κάναμε τόσο μεγάλο αγώνα για να μη νταμαροποιηθεί το βουνό μας. Διαβάζοντας το σχόλιο αυτό θα καταλάβετε τι σημαίνει να εγκατασταθεί ένα λατομείο στον τόπο σου. Αρχίζει με λίγα στρέμματα και τελικά γίνεται κατακτητής της γης σου με τις ευλογίες των ισχυρών. Δεν το ξεκολλάς με τίποτε. Διαβάστε όμως το σχόλιο αυτό και σκεφτείτε τι πήγαινε να γίνει στο όμορφο βουνό μας, με ανάλογες υπογραφές των υπουργών Κ. Λαλιώτη και Βάσω Παπανδρέου κι ενώ η Νομαρχία με ψήφους 23-0 είχε απορρίψει την Περιβαλλοντική Μελέτη λειτουργίας λατομείου, από ενδιαφερόμενη εταιρία. Ιδού τώρα το σχόλιο:

Ποια νομιμότητα;

Ούτε ένας, ούτε δύο: τέσσερις υπουργοί (Ευ. Βενιζέλος, Κ. Λαλιώτης, Βάσω Παπανδρέου και Στ. Τζουμάκας) με κοινή απόφασή τους παρέτειναν για δύο χρόνια την πολλαπλώς παράνομη λειτουργία τεσσάρων λατομείων στο Κορωπί: Είχαν άδεια για 206 στρέμματα, τα οποία επεξεργάζονταν, με το έτσι θέλω, σε... 1.235 στρέμματα - ακόμη και

σε δασικές περιοχές και αρχαιολογικούς χώρους! Το χρονικό της σκαστής παρανομίας, που συγκαλύπτει η συλλογική υπουργική αυθαιρεσία (για λόγους - άκου, άκου! - «εθνικού συμφέροντος!») καταγράφει η επίμονη (και μπράβο της) δημοσιογράφος Πίκια Γαλάτη στα αποκαλυπτικά ρεπορτάζ της (στην κυριακάτικη «Καθημερινή») για την καταστροφική για το περιβάλλον ασυδοσία των λατομείων στο λεκανοπέδιο της Αττικής.

Κατ' αυτό:

• **Πριν εκδοθεί η κοινή υπουργική απόφαση, η Νομαρχία Ανατολικής Αττικής, στη γνωμοδότησή της, την καταγγέλλει με ασυνήθη φραστική δριμύτητα: «Στιγματίζουμε την πολιτική ηγεσία των υπουργείων Γεωργίας, ΠΕΧΩΔΕ, Ανάπτυξης και Πολιτισμού, τα οποία (...) παραβιάζουν κάθε έννοια δικαίου...».**

• **Τη σκανδαλώδη κοινή υπουργική απόφαση ακυρώνει ως αντισυνταγματική το Συμβούλιο της Επικρατείας, με την υπ' αριθ. 4420/97 απόφασή του.**

Παρά ταύτα, τα παράνομα λατομεία λειτουργούν με την επίσημη εξήγηση (σαν δεν ντρεπόμαστε...) ότι το θέμα... μελετά το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

Πού ζούμε;:

Γ.Β.

Μερική άποψη του χωριού μας με φόντο το ορατό μέρος του βουνού μας που χρόνια τώρα βρίσκεται στο επίκεντρο επιδιώξεων συμφερόντων εκμετάλλευσης - νταμαροποίησης. Αυτές τις επιδιώξεις αντιμαχόμεθα χρόνια τώρα γιατί γνωρίζουμε τις συνεπακόλουθες καταστροφικές συνέπειες του φυσικού περιβάλλοντος.

Αντικυνηγετικό μένος

Προς την Εφημερίδα
«Παπαδάτες» Μενάνδρου 51
Αθήνα

Στο πρόσφατο φύλλο της εφημερίδας σας Νο 76 στη σελίδα 2 υπάρχει άρθρο του συγχωριανού μας Θύμιου Γεωργόπουλου με τίτλο «Η εκτέλεση ενός κότουςφα».

Μετά την ανάγνωσή του δεν μπόρεσα να αντισταθώ στον πειρασμό και θα σχολιάσω ορισμένα σημεία που φθάνουν τα όρια της υπερβολής αν όχι της ανακριβείας.

Πιο συγκεκριμένα: 1. Παρουσιάζεται ο κότουςφα της «Κορκολέττας» ως ο μοναδικός φερωτός εκπρόσωπος του είδους στον κάμπο του χωριού μας, ενώ είναι γνωστό ότι πλήθος εκπροσώπων του είδους αυτού ενδημούν και φωλεοποιούν μάλιστα στην ευρύτερη περιοχή.

2. Περιγράφεται η κάθοδος «αματωμένων αρειμάνων πολέμαρχων» με καρμπίνες για την εξόντωση - του μοναδικού κατά τον κ. Γεωργόπουλο κότουςφα - λες και επρόκειτο για οργανωμένο ομαδικό κυνήγι δίωξης επιβλαβούς τριχτώθου θηράματος.

3. Χαρακτηρίζεται επιτελική η όλη επιχείρηση της «εξόντωσης», το μόνο που παραλείπεται να αναφερθεί είναι ο ακριβής αριθμός των ανδρών του εκτελεστικού αποσπάσματος!

Δέχομαι ότι υπάρχουν ορισμένοι άνθρωποι με αρνητική διάθεση για το κυνήγι αλλά δεν περίμενα και σε τέτοιο βαθμό.

Θέλω να πληροφορήσω τον κ. Γεωργόπουλο ότι στον κάμπο του χωριού δεν υπάρχει σιωπή από την έλλειψη του συγκεκριμένου κότουςφα, υπάρχουν ευτυχώς πάρα πολλοί ακόμη και θα υπάρχουν στο διηνεκές πιστεύω, χωρίς να χρειαστεί μέριμνα εμπλουτισμού τους.

Μέριμνα και δραστηριοποίηση χρειάζεται για τον περιορισμό της αλόγιστης χρήσης φυτοφαρμάκων και για την αποφυγή οικολογικών καταστροφών τύπου Τσερνομπίλ.

Να γνωστοποιήσω ότι οι κυνηγοί με τις συνδρομές τους μέσω των κυνηγετικών συλλόγων συμβάλουν στον εμπλουτισμό της πανίδας σε περιοχές που παρατηρείται έλλειψη πτερωτών ή θηλαστικών.

Σε αυτά τα πλαίσια ο κυνηγετικός σύλλογος Πρέβεζας τον περασμένο χρόνο - στη νεκρά περίοδο κυνηγιού - απελευθέρωσε σε φυλασσομένες περιοχές, στα καταφύγια θηραμάτων και στο ερπαστήριο του 3 ζαρκαδία, 70 λαγούς, 250 πέρδικες, 600 ορτύκια και 200 κολίνους, ενώ ανάλογο περίπου αριθμό απελευθέρωσαν και οι κυνηγετικοί σύλλογοι Φιλιπιάδος και Καναλακίου - Πάργας.

Τελειώνοντας θέλω να τονίσω ότι είναι απαραίτητη η διάκριση μεταξύ των νόμιμων κυνηγών και των λαθροκυνηγών (παράνομων) πριν από οποιοδήποτε σχόλιο.

Σας ευχαριστώ για την φιλοξενία.

Πρέβεζα 3 Μαρτίου 1998
Βασίλειος Ιωάννου Κίτσιος (Κολιός)
Προμηθέως 22 Πρέβεζα 48100
Γενικός Γραμματέας Κυνηγ. Συλλόγου Πρέβεζας

ΜΙΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Στην παραπάνω επιστολή του κ. Βασιλείου Ι. Κίτσιου (Κολιού) έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής: Δεν κυριαρχεί στη σκέψη μας «αντικυνηγετικό μένος» αλλά πόνος και προβληματισμός από την εξοντωτική «πηνοκτονία» από νόμιμους κυνηγούς και από λαθροκυνηγούς. Τα σκάγια και των νόμιμων και των παράνομων έρχονται το ίδιο αποτελεσματικά. Σκοτώνουν «τα πετεινά του ουρανού». Σκοτώνουν μ' εκσυγχρονισμένα όπλα και άλλα μέσα γεγονός που οδηγεί στον αφανισμό τους. Το ότι και τα φυτοφάρμακα συμμετέχουν σ' αυτό το κακό δεν μπορεί να θεωρηθεί άλλοθι για τους κυνηγούς.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι το όμορφο και καλλικέλαδο αυτό πουλί, ο κότουςφα, έχει λιγοστέψει επικίνδυνα στη πατρίδα μας. Χρέος όλων μας είναι να το προστατέψουμε από τον αφανισμό που το απειλεί. Μικροί και μεγάλοι, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι επιβάλλεται να σταματήσει για πολύ μεγάλο διάστημα εντελώς το κυνήγι του. Είναι κρίμα για τον τόπο μας να στερηθεί από την επιβλητική ομορφιά του και προπαντός από το θαυμάσιο κελάηδημά του που κάνει τις καρδιές να σκιρτούν από χαρά και αισιοδοξία. Και σας τονίζω με την ευκαιρία, ότι αν δεν έχετε ακούσει το κελάηδημα του κότουςφα, σας λείπει μια ασύλληπτη μουσική εμπειρία που πρέπει να χαρείτε...

Ευθύμιος Γεωργόπουλος

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΑΠΑΔΙΩΤΗ ΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ...

Μικρός φόρος τιμής σ' αυτούς που μας συμπαραστάθηκαν στα πρώτα βήματά μας στην ξενιτιά της Αθήνας

Πολλές φορές έρχονται στο νου μου εικόνες ζωής από τα περασμένα σκληρά χρόνια της εσωτερικής μετανάστευσης τότε που παιδιά ακόμα αφήναμε τ' όμορφο χωριό μας και το λούζοσαμε να ταξιδέψουμε στην Πρωτεύουσα, εδώ στην Αθήνα.

Φθάναμε εδώ στη μεγάλη πόλη με όνειρα να δουλέψουμε, να προκόψουμε αλλά δεν είχαμε καμιά βάση. Μοιάζαμε φτερό στον άνεμο. Δύσκολες συνθήκες ζωής τότε. Στην Αθήνα ζούσαν ελάχιστοι Παπαδιώτες. Μερικοί απ' αυτούς όμως έτρεφαν μεγάλη αγάπη στους συμπατριώτες τους και στάθηκαν στήριγμα σε πολλούς νέους συγχωριανούς μας. Μας βοήθησαν στα πρώτα μας βήματα, μας συμπαραστάθηκαν, μας στέγασαν και μας συμβούλεψαν.

Κάθε Παπαδιώτης έχει κάτι να θυμηθεί από το ζεστό κι ανθρώπινο ενδιαφέρον των λίγο παλιών συμπατριωτών μας. Κάποιοι Παπαδιώτες βρέθηκαν στο δρόμο των νέων του χωριού μας τότε, εδώ στην Αθήνα, για να τους βοηθήσει. Υπήρχε πραγματική αλληλεγγύη και στοργικό ενδιαφέρον για τα συμπατριωτάκια τον καιρό εκείνον.

Από τους συγχωριανούς μας που στήριξαν πολλά παιδιά του χωριού μας, στον πρώτο καιρό της ξενιτιάς τους, ξεχωρίζω την αείμνηστη Γκέλω (Αγγελική Χ. Γούση). Έμενε τα χρόνια εκείνα της μεγάλης εσωτερικής μετανάστευσης των Παπαδιωτών στα Ιλίσσια εκεί που περνάει τώρα η οδός Μιχαλακοπούλου, πίσω από το Χίλτον. Δεν υπήρχαν εκεί τότε πολυκατοικίες αλλά μονοκατοικίες με μεγάλες αυλές όπου στεγάζονταν πολλές οικογένειες.

Σ' ένα απ' αυτά τα σπίτια έμενε και η Γκέλω με την οικογένειά της. Πάντα καλόκαρδη μας περίμενε κάθε Σαββατοκύριακο που δεν εργαζόμασταν στο σπίτι της. Πολλά παιδιά ηλικίας 13-17 ετών από το χωριό μας είμασταν τακτικοί επισκέπτες της κι

αυτή, η μακαρίτισσα, μας υποδέχονταν και μας συμβούλευε να προσέχουμε από τους διάφορους κινδύνους.

Μερικές από τις συμβουλές της ήταν να προσέχουμε στη δουλειά μας, να είμαστε εργατικοί, τίμιοι και υπάκουοι. Να είμαστε αγαπημένοι μεταξύ μας. Την ακούγαμε καλύτερα από τη μάνα μας γιατί βρίσκαμε τις συμβουλές της σωστές και λογικές. Η δυνατή χαρακτηριστική φωνή της και τα λόγια της μας ενέπνεαν εμπιστοσύνη. Την αγαπούσαμε και τη σεβόμασταν.

Κάθε Κυριακή η μακαρίτισσα είχε υπηρεσία υποδοχής. Καλόκαρδη κι εκδηλωτική μας κερνούσε γλυκό του κουταλιού, το ωραίο κερασάκι της. Τρώγαμε εκεί επίσης τηγανίτες και ωραίες πίτες που έφτιαχνε η ίδια.

Αν κάποιος από τα παιδιά τύχαινε να μη περάσει την Κυριακή από το σπίτι της ρώταγε μ' ενδιαφέρον: «που είναι ο Κώστας, ο Γιάννης, ο Τάσος...»; Εχω πολλά να θυμηθώ από τη Γκέλω όπως πολλά θα είχαν να πουν και πολλοί άλλοι Παπαδιώτες και Παπαδιώτισσες που βρήκαν σε δύσκολες ώρες κοντά της ένα αποκούμπι. Προσωρινή στέγη, τροφή και βοήθεια στα πολύ δύσκολα περασμένα χρόνια.

Και πρέπει να πούμε ότι η προσφορά της δεν ήταν από περσίσευμα αλλά από υστέρημα. Ήταν όμως πλούσια σ' ενδιαφέρον και είχε μάθει να βοηθάει και να προσφέρει.

Αναρωτιόμαστε τέλος με προβληματισμό: Αλήθεια, υπάρχουν σήμερα ψυχές σαν της Γκέλως ή μήπως η εποχή μας έφτιαξε αδιάφορους εαυτούληδες που δεν χαλάν τη ζαχαρένια τους για κανένα;

Ας είναι αυτά τα λίγα φτωχικά λόγια μου ένας μικρός φόρος τιμής κι ευγνωμοσύνης στη μνήμη όλων εκείνων που βρέθηκαν συμπαραστάτες στα πρώτα βήματα της ξενιτιάς μας εδώ στην Αθήνα.

Αναστάσιος Σπ. Κωλέτσος

ΚΑΡΑΒΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΗΛΕΚΤΡ. ΕΙΔΗ - ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ
Κορίνης 10 - Γαλάτσι
Τηλ. μαγαζιού 2912930

ΜΠΑΤΣΟΥΛΗΣ ΘΩΜΑΣ
Ξενοδοχείο "THOMAS"
Ν. Μάρκη
ΤΗΛ. 0294-92790

ΑΛΙΚΗ ΜΠΟΚΙΑ
Δικηγόρος
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 5
(Ορ. 7ος - γρ. 20)
ΤΗΛ. 3232876

ΚΟΚΚΙΝΗΣ Β.
ΚΑΒΑ Ο.Ε.
Ιφικράτους 1 - Παγκράτι
ΤΗΛ. 7242788

ΜΠΟΚΙΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ
Λεωφ. Ειρήνης 32 Πεύκη
ΤΗΛ. 8067555

ΗΛΕΚΤΡΑΓΟΡΑ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΠΑΝΟΥΣΗΣ
ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟ
ΤΗΛ. (0683) 31422

ΔΑΡΔΑΜΑΝΗΣ ΙΩΑΝ.
ΑΦΟΙ ΚΩΤΣΗ
ΤΑΒΕΡΝΑ "ΤΑ ΚΑΛΑΜΙΑ"
Στροφάδων 4 - Κυψέλη
ΤΗΛ. 8819923

ΣΙΑΡΚΟΣ Ι. ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΤΑΞΙ
Παπαδάτες
Τηλ. 61403

ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ
"Ο ΣΠΥΡΟΣ"
Παγγάλου 1-3 Αχαρνάι
ΤΗΛ. 2443758

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΕΥΑΓΓ.
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
21ης Οκτωβρίου Πρέβεζα
ΤΗΛ. 0682-25855

ΣΙΑΡΚΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ
ΤΑΒΕΡΝΑ
Παπαδάτες Πρέβεζας
Τηλ. 0683-61480

ΣΙΑΝΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
Λεβαδείας 9 Ν. Ιλίσσια
Τηλ. 2616047

ΜΠΑΤΣΟΥΛΗΣ ΣΠΥΡ.
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Ιθάκης 6, Α. Γλυφάδα
ΤΗΛ. 9614538

ΜΠΑΤΣΟΥΛΗ ΑΡΙΑΔΝΗ
ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΥΜΗΤΤΟΥ 69 ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΤΗΛ. 7015287

ΜΗΤΡΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΣΟΦΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΨΗΣΤΑΡΙΑ - ΜΠΑΡ
Πλατ. Πλαστήρα
Α. Ηλιούπολη
ΤΗΛ. 9913958

Ο ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΕΚΕΙΝΟΥ ΤΑΦΟΣ ...

ΤΟΥ ΦΩΤΗ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ

Χριστόν εξαστράπτοντα και Χαίρετε φάσκοντα τρανώς ακουσό-μεθα, επινίκειον άδοντες».

Με καθαρές αισθήσεις θα μπορέσουμε να δούμε τον Χριστό που ανασταίνεται μέσα σ' ένα φως που είναι αζύγιστο για τα σαρκικά

μάτια, και θα μπορέσουμε να τον ακούσουμε να μας φωνάζει τρανώς, με δυνατή φωνή: Χαίρετε, γιατί θα ανστηθήτε κι εσείς μαζί μου.

«Νυν πάντα πεπλήρωται φωτός, ουρανός τε και γη και τα καταχθόνια» εορταζέτω γουν πάσα κτίσις την έγερσιν του Χριστού, εν η εσπερέωται».

Όλα γεμίσαμε από φως με την Ανάσταση του Χριστού, ο ουρανός κ' η γη και τα σκοτεινά καταχθόνια. Λοιπόν ας γιορτάζουμε όλη η κτίση την Ανάσταση του Χριστού, γιατί μ' αυτή στερεώθηκε και δεν φοβάται πια τον θάνατο.

Ορθρίσωμεν όρθου βαθέος, και αντί μύρου τον ύμνον προσοίσωμεν τω Δεσπότῃ, και Χριστόν οψόμεθα δικαιοσύνης ήλιον, πάσι ζώην ανατέλλοντα».

Ας σηκωθούμε το γλυκοχάραμα, κι ας πάμε στην εκκλησία να δοξολογήσουμε τον Κύριο, όπως πήγανε οι Μυροφόρες στον Τάφο να τον αλείψουν με μύρα. Και θα τον δούμε κ' εμείς, όπως τον είδανε κ' εκείνες, να ανατέλλει σαν ήλιος της δικαιοσύνης χαρίζοντας ζωή σ' όλους μας.

«Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, άδου την καθάρεισιν, άλλης βιωτής της αιωνίου απαρχήν, και σκιρτώντες μνουόμεν τον αίτιον, τον μόνον ευλογητόν των Πατέρων Θεόν και υπερένδοξον».

Γιορτάζουμε τη νέκρωση του θανάτου, του άδη την κατάργηση, και την αρχή κάποιας άλλης αιώνιας ζωής. Και γι' αυτό σκιρτούμε από χαρά και μνουόμε Εκείνον που είναι αίτιος της άφθαρτης αυτής χαράς.

«Άρον κύκλω τους οφθαλμούς σου, Σιών, και ίδε'. Ιδού γαρ ήκασί σοι, θεοφεγείς ως φωστήρες, εκ δυσμών και βορρά και θαλάσσης και εώς τα τέκνα σου, εν σοι ευλογούντα Χριστόν εις τους αιώνας».

Σιών αγιασμένη, ρίξε τη ματιά σου γύρω σου και κοίταξε: Μυριάδες τέκνα σου ήρθανε να προσκυνήσουν τον Άγιο Τάφο του Χριστού, από βοριά, από δύση, από τη θάλασσα κι από την Ανατολή, και λάμπρυνε τα πρόσωπά τους από τη χάρη του Θεού, και σε προσκυνούνε γιατί σε σένα έχει τον θρόνο του ο μέγας βασιλέας.

Με τέτοια άνθη πνευματικά ραίνει η Εκκλησία μας το ζωοδόχο μνήμα του Κυρίου, απ' όπου ανέβλυσε η πηγή της ζωής. Ας πιούμε κ' εμείς απ' αυτό το καινούριο νέκταρ της αθανασίας, κι ας μην πίνουμε πια από τον βάλτο που είναι γεμάτος βδέλλες και βατράχια. Ας νοιώσουμε στο στήθος μας την μακάρια ελπίδα που μας χάρισε ο Ζωοδότης. Ας αδράξουμε την άγκυρα της σωτηρίας. Ο Απόστολος Παύλος λέγει: **«Τούτο έστι το ρήμα της πίστεως ο κηρύσσομεν· ότι εάν ομολογήσης εν τω στόματί σου Κύριον Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδιά σου ότι ο Θεός αυτών ήγειρεν εκ νεκρών, σωθήση. Καρδιά γαρ πιστεύεται εις δικαιοσύνην, στόματι δε ομολογείται εις σωτηρίαν».**

Όσοι μαζευόμαστε με πίστη γύρω στον ζωηφόρο Τάφο του Χριστού, για να κλάψουμε με χαρά, αγκαλιάζοντας ο ένας τον άλλον, ήμαστε πιο ευτυχισμένοι από όλους τους ανθρώπους, που έχουνε τις μάτιες χαρές. Ημαστε πιο πλούσιοι από όλους, γεμάτοι από την μακάρια ελπίδα της αθανασίας.

Η ψυχή που ευρήκε και τη δύναμη να πιστέψει στην Ανάσταση του Χριστού δεν φοβάται πια καμιά δύναμη, κι ούτε έχει ανάγκη από άλλη δύναμη. Ποιος μπορούσε να είναι πιο δυνατός από τις Μυροφόρες, τις αδύνατες γυναίκες, τα «γύναια» που είδανε τους Αγγέλους κι ακούσανε να τις λένε: «ήσου ζητείτε τον Ναζαρητόν τον εσταυρωμένον; Ιδε ο τόπος όπου έθηκαν αυτόν».

Ποιος αξιώθηκε τέτοια φοβερά μηνύματα! Ποιος δοκίμασε τέτοιο τρόπο της χαράς! Τα πτωχά και εξουθενωμένα, «οι νήπιοι!» Ο Κύριος είπε πως πολλοί βασιλιάδες και σοφοί επιθυμήσανε να δούνε αυτά, που φανερωθήκανε στους ταπεινούς και τιποτένιους και δεν τα είδανε. Κι ευχαρίστησε τον Πατέρα του λέγοντας:

«Ευχαριστώ σοι, Πάτερ ότι απέκρυψας αυτά από σοφών και συνετών και απεκάλυψας αυτά νηπίους». Νήπιοι ήσαν οι Μυροφόρες, η Μαρία η Μαγδαληνή, η Μαρία του Ιακώβου και η Σαλώμη. Αυτά που είδανε, δεν τα αξιώθηκε κανένας επίσημος και δυνατός άνθρωπος, είτε στην εξουσία, είτε στα πλούτη, είτε στη σοφία, είτε στη δόξα. Ούτε αυτοκράτορας Τιβέριος, ούτε ο Πιλάτος, ούτε κανένας φιλόσοφος της Στοάς. Αυτοί κοιμώντανε εκείνη την ώρα και βλέπανε στον ύπνο τους ανόητα όνειρα της ματαιότητας. Και ξυπνώντας θα αρχίζανε πάλι τη μάταιη ζωή τους, ο ένας διατάζοντας σαν να 'τανε Θεός, ο άλλος βγάζοντας λόγο βαυβατιστάχαστον για την σύσταση του κόσμου. Ούτε υποψία είχανε τι φρικτά μυστήρια ξεσκεπαζόντανε στους ταπεινούς ανθρώπους, σ' εκείνους που τους είχανε σε μεγάλη περιφρόνηση αυτοί οι δυνατοί κ' έξυπνοι, οι σοφοί και συνετοί.

Αν οι Μυροφόρες κ' οι Απόστολοι δεν ήσανε ταπεινοί, σαν άγιοι που ήσανε, μπορεί να φαντασθή ο καθένας τι περιφρόνηση θα νοιώθανε μέσα τους (ύστερα από όσα απίστευτα αξιωθήκανε να δούνε) γι' αυτούς τους ισχυρούς της γης, σπού θαρούσανε πως τα ξέρουνε όλα και πως όλα ήσανε δικά τους, βλέποντάς τους κολλημένους στα ψεύτικα πλούτη και στην ψεύτικη γνώση τους, που θα σβήνανε σε λίγο σαν καπνός μαζί μ' εκείνους που τα 'χανε! Ενώ αυτοί οι περιφρονημένοι κατέχανε στερεά δύναμη ακατάλυτη, τη δύναμη του Χριστού που αναστήθηκε από τον τάφο και γέμισε την καρδιά τους με την ευωδία της αφθαρσίας Του.

Τι χαρά ανεκλάλητη λοιπόν είχανε αυτοί οι άνθρωποι! Ποια από τις φτωχές και μίζερες χαρές του κόσμου μπορούσανε πια να επιθυμήσουνε, αφού όλος ο κόσμος στα μάτια τους ήσανε μια ψευτιά, μπροστά στην αλήθεια που είδανε! Ποιον να φοβηθούνε πια οι Μυροφόρες, από την ώρα που ακούσανε με τ' αυτιά τους τον Άγγελο να τις λέγει: «Μη φοβείσθε μεις!» Ποια λύπη ήσανε πια ικανή να τις λυπήσει από την ώρα που ακούσανε τον ίδιο τον Χριστό να τις κράζει: «Χαίρετε!». Και μ' όλα τούτα, οι έξυπνοι και οι δυνατοί τούτου του κόσμου, «οι φυλασσομενοι μάτια και ψευδή», περιπαίξανε αυτούς που είδανε τα φοβερά μυστήρια, οι τυφλοί, αυτούς που βλέπανε το βάθος της αβύσσου, οι κουφοί, αυτούς που ακούσανε τη βροντή της αιωνιότητας! Χάος μέγα τους χώριζε από το έλεος του Θεού η υπερηφάνεια τους. Ο περήφανος είναι τυφλός που θαρρεί πως βλέπει, και κουφός που θαρρεί πως ακούει, και ανόητος που θαρρεί πως είναι σοφός. Ο περήφανος δεν ελεεί, ούτε το ελεεί ο Θεός. Η καρδιά του είναι πόρτα κλεισμένη κι αμπαρωμένη, για να μη μπη μέσα η αλήθεια.

Αυτό κάνανε οι έξυπνοι του καιρού εκείνου και τα ίδια κάνουνε κι ακόμα περισσότερο, οι έξυπνοι του καιρού μας: Περιπαίζουνε τους χριστιανούς που έχουνε μέσα τους τον θησαυρό της αλήθειας, τον πολύτιμο μαργαρίτη, τη χαρά του Χριστού. Η ζωή τους με όλες τις λεγόμενες χαρές κι ευτυχίες είναι μια έρημος πλουμισμένη με ψεύτικα λουλούδια.

Η καρδιά τους είναι ολοένα φοβισμένη γιατί δεν ακούσανε το «Χαίρετε» από το στόμα του αναστημένου Χριστού, επειδή τ' αυτιά τους είναι βουλωμένα με το μπαμπάκι της απιστίας. Η διάνοιά τους σέρνεται στο χώμα. Δεν έχει φτερά να πετάξει στον τόπο της μακαριότητας που μας χά-

ρισε ο Χριστός με την Ανάστασή Του.

Τούτος ο ψεύτικος ο κόσμος, που είναι σαν το νερό που φεύγει ανάμεσα από τα δάχτυλά σου, αυτός είναι όλος - όλος γι' αυτούς. Εκεί βρίσκεται η ευτυχία τους ο ίσκιος ο ασύστατος, που τον λένε ευτυχία. Ο απόστολος Παύλος λέγει: «Αν έχουμε την ελπίδα μας μονάχα σε τούτη τη ζωή, ήμαστε οι πιο ελεεινοί από τους ανθρώπους».

Την ανεκλάλητη χαρά της ψυχής, που ποτίστηκε από την ουράνια δροσιά της Αναστάσεως του Κυρίου, δεν ημπορεί να την εκφράση τίποτα τόσο καλά, όσο οι ύμνοι που γράψανε για την ζωηφόρον Ανάσταση του Κυρίου οι υμνωδοί της Εκκλησίας μας, επειδή αυτοί οι άγιοι άνθρωποι ήσανε αληθινά από τον «καινόν γέννημα της αμπέλου» και «εμεθύσθησαν καινήν μέθην», την μέθην της αθανασίας. Ας μαζευθούμε λοιπόν ομοθυμαδόν κ' εμείς σαν τους Αποστόλους στο υπερών της κατανύξεως, κι ας φτερωθούμε από χαρά πνευματική, «λαλούντες εαυτοίς ψαλμοίς και ύμνοις και ψάλλοντες εν τη καρδία ημών τω Κυρίω».

«Κυκλώσατε, λαοί, Σιών, και περιλάβετε αυτήν, και δότε δόξαν εν αυτή τω αναστάντι νεκρών, ότι αυτός έστι Θεός ημών, ο λυτρωσάμενος ημάς εκ των ανομιών ημών».

Όλοι οι λαοί, κάθε ανθρώπινη ψυχή, κουρασμένη από την ψεύτικη χαρά της ζωής τούτης, ας έλθη να απογευθή αληθινή ελπίδα από τον ζωηφόρο Τάφο του Χριστού. Ας περικυκλώσουμε την Σιών κι ας την τριγυρίσουμε με αγαλλίαση, γιατί έχει μέσα της, τον θησαυρό της ζωής, τον τάφο του Χριστού, που: «ως ζωηφόρος, ως Παραδείσου ωραιότερος και παστάδος πάσης βασιλικής αναδέδεικται, Χριστέ, (ο τάφος Σου), η πηγή της ημών αναστάσεως».

«Καθαρθώμεν τας αισθήσεις και οψόμεθα τω απροσίτω φωτί της Αναστάσεως»

**ΚΩΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΑΝ.
ΚΑΦΕΝΕΙΟ
«Η ΚΑΣΣΙΑΝΗ»
Φυλασιών 29 -
Κ. Πετράλωνα
Τηλ.: 3472672**

**ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ - ΑΛΛΑΝΤΙΚΑ
ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΑ - ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ
Λαρδαμάνης Κων/νος
Θεσπρωτικό Τηλ. 0683-31982**

ΓΕΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

- ΓΕΩΜΗΛΑ ΑΠΟΦΛΟΙΩΜΕΝΑ & ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΑ
- ΕΛΙΕΣ • ΚΡΕΜΜΥΔΙΑ • ΡΥΖΙ
- ΓΙΓΑΝΤΕΣ • ΑΜΠΕΛΟΦΥΛΛΑ

**ΜΗΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΡΟΪΚΟΥ 49 - Ν. ΚΟΣΜΟΣ - ΤΗΛ. 90.19.321 - 90.20.465**

**ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΚΑΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΘΕΟΥ
ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΠΑΠΑΔΑΤΩΝ ΖΗΤΗΣΕ Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΕΒΕΖΗΣ κ. ΜΕΛΕΤΙΟΣ**

συνέχεια από τη σελ. 1

πτομερές πρόγραμμα, από κοινού μετά της ως άνω Ιεράς Μονής εκπονηθησόμενον, θα διαλαμβάνη τα της εις τον εαυτής θρόνον επιστροφής της τιμίας κάρας του Αγίου Ιεροθέου.

Η φιλοξενία των οσιωτάτων μοναχών, αι οποία ασφαλώς θα συνοδεύσων την τιμίαν κάραν δύναται να γίνη, τόσοσιν εις την ως άνω ευσεβή κωμόπολιν εις οικίαν αποκλειστικώς δι' αυτάς ευτρεπισθησομένην, όσον και εις την ημίωρον απ' αυτής απέχουσιν Ιεράν Μονήν Αγίου Δημητρίου Ζαλόγγου, ή και εις αμφοτέρας. Εννοείται δε ότι θα καταβληθή πάσα μέριμνα δια την άνετον και καλήν φιλοξενίαν αυτών και δια την εις τα εκκλη-

σιαστικώς αξιοθέατα της περιοχής.

Πεποιθότες, ότι θέλετε ίδει μετά της συνήθους Υμίν φιλαδελφίας το υπερθεν αίτημα ημών ευλαβώς κατασπαζόμεθα την Υμετέραν προσφιλεστάτην και τιμιωτάτην ημίν Σεβασμιότητα, και διατελούμεν

Ελάχιστος εν Χριστώ αδελφός
το Νικοπόλεως Μελέτιος».

**Χριστός Ανέστη
και Χρόνια Πολλά**

Από τα σοφά λόγια του πάντα επίκαιρου Στρατηγού Μακρυγιάννη

«Όταν έγινε η Δημοκρατία της Γαλλίας και πήραν φωτιά κι άλλα μέρη της Ευρώπης, άρχισαν κι εδώ τα κόμματα και οι φατρίες και καταξοχή το παρτίδο Κωλέτη και τουτουωνών οπού μας κυβερνούν, οι άνθρωποι της διαθήκης του Κωλέτη. Αυτό το σύστημα της δημοκρατίας δεν το θέλαμε οι τίμιοι άνθρωποι, ότι το γευτήκαμε κι αυτό. Πήραν μπουύγιο οι άνθρωποι εδώ, γύρευαν αυτό το σύστημα, κι ενεργούσαν απάνου εις αυτό. Και πολλοί τοιούτοι έρχονταν εις το σπίτι μου και με ζητούσαν κι εμένα σύντροφόν τους να συμπράξωμεν.

ΤΟΥΣ έλεγα: «Αυτό το σύστημα, οπού τόχαμεν και πρώτα, τι καρπόν μας ήφερε κι πού κατανήσαμεν, φαίνεται. Πρέπει να περιμένωμεν να ιδούμεν αυτήν η φωτιά της Ευρώπης που θα καταντήση και τότε να τηράξωμεν και δια τα έξω. Να κάμη η Κυβέρνηση αμνηστία, να μπουύνε μέσα οι αγωνισταί οπούνοι εις την Τουρκία και να βγάλωμεν και τους άλλους αγωνιστάς από τις φυλακές, οπούνοι γιομάτα από αυτούς όλα τα μπουντρούμια του Κράτους, και τότε γένονται αυτά με τον καιρό τους - να μην χάσωμεν κι αυτά οπούχομεν».

Σ' ΑΥΤΑ οπού τους έλεγα αυτήνοι μόλεγαν: «Εχασες κι εσύ τον εθνισμό σου, έγινες ένα με τους άλλους και εισαι αντιπατριώτης - Τους λέγω, σαν μου λέτε αυτό, κοπιάστε βάλτε τα μέσα όλα, οπού χρειάζεται το κίνητρο αυτήνο, να κινηθούμεν. Εχετε τα μέσα; - Βάνουμεν, μου λένε, ένα σπίτι, οπούχει ένας οπούνοι στην εταιρεία, (πολιτική οργάνωση), το πουλούμεν και κάνουμεν τα μέσα. - Πόσο αξίζει αυτό το σπίτι; - Δεκαπέντε χιλιάδες δραχμές. - Γίνεται κίνημα με δεκαπέντε χιλιάδες;». Και τι άνθρωποι μόλεγαν αυτά; Άνθρωποι προκομμένοι.

ΤΟΤΕ απολπίστηκα και είπα είναι οργή Θεού να χαθούμεν. Πάγω εις το κονάκι του Μεταξά και είπα να στείλη νάρθη κι ο Μαυροκορδάτος ότι κάτι έχω να τους μιλήσω και δυωνών. Ηρθε η Μαυροκορδάτος. Τους λέγω: «Αδελφοί, η πατρίδα χάνεται. Αυτήνη είναι η πατρίδα οπούρθετε νέοι κι αγωνιστήκατε και γεράσατε; Αυτήνη έγινε της Μαδιάμ! Διατί χαθήκαμεν όλοι εμείς; Μόνον δια να δοξαστήτε εσείς οι μεγάλοι πολιτικοί μας; Πάντοτε σας έχομεν κεφαλές εις τα πράματα της πατρίδος κι απολάπατε εκείνο οπού αγωνίζεται κάθε σημαντικός άνθρωπος ν' απολάψη, δόξα και τιμή. Αυτά τ' απολάπατε. Ομως σαν χαθή η πατρίδα, πού θα ζήσετε κι εσείς κι εμείς όλοι; Και καθώς φαίνεται από την τρέλα μας χάνεται».

Σχόλιο:

• Τώρα το «εσείς» δεν ισχύει. Οι ισχυροί έχουν κάνει κουμάντο.

ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ Ο ΦΤΕΡΩΤΟΣ ΨΑΛΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Τώρα πάνω στις χαρούμενες γιορτές του Πάσχα και το ανοιξιάτικο γιορτάσι της ελληνικής γης, σκέφτηκα, το πιο γλυκό και μελωδικό λαργύγι που έπλασε ο Θεός, το Αηδόني.

Το Αηδόني είναι αποδημητικό πουλί. Ερχεται στην πατρίδα μας κάθε άνοιξη. Ερχεται στην πιο όμορφη εποχή του τόπου μας, πάνω στον οργασμό του πράσινου και των λουλουδιών. Ερχεται, θαρρείς, να ψάλλει τις ομορφιές της υπαίθρου, να δώσει ανοιξιάτικη συναυλία, να χαρίσει μήνυμα ζωής και αισιοδοξίας.

Το Αηδόني είναι ο αρχηγός των μελωδικών πουλιών. Το κελάιδισμα του κάνει εκατομμύρια καρδιές να νοιώθουν σκιρτήματα χαράς. Το τραγούδι ενός αηδονιού μες στην νύχτα φέρνει αγαλλίαση πραγματική, δίνει ελπίδα μιας πιο καλής και χαρούμενης ζωής.

Ο μακαρίτης γερο-ασπρομάλλης μπάρμπα-Κώστας μου έλεγε παλιά στο χωριό:

- Ωρέ παιδί, δεν ξέρεις τι θα πει για μένα αηδονολάλημα. Μου δίνει ζωή και κουράγιο. Βγάζει από την καρδιά μου πίκρες και σκοτούρες. Μ' ανακουφίζει, με παρηγορεί, μου δίνει μέρες ευτυχίας. Βλέπεις αυτό το πουρνάρι, εκεί αντίκρι στο παράθυρό μου; Εκεί επάνω τις ανοιξιάτικες νύχτες ακούω τα πιο χαρούμενα λαλήματα. Τα περιμένω κάθε τέτοια εποχή τ' αηδόνια. Και μόλις ακούσω το πρώτο τραγούδι τους λέω μέσα μου:

«Και φέτος μη βάζεις θάνατο μπάρμπα-Κώστα!»

Το τραγούδι του αηδονιού δεν είναι πάντα χαρούμενο. Τραγουδάει σε χαρούμενες νότες μα και κλαίει. Ετσι το παραδέχεται ο ελληνικός λαός. Το αηδονολάλημα το ερμηνεύει η ψυχή του λαού ανάλογα και με την ψυχική του

διάθεση. Σε καιρό πένθους και συμφορών μάλιστα γίνεται έκκληση στο πουλί αυτό να πάψει να κελαϊδεί γιατί δεν ταιριάζει στα πικρά γεγονότα η χαρούμενη φωνή του:

«Αηδόνια μη λαλήσετε, πουλιά να βουβαθείτε και σεις οι μαύρο τσάμηδες στα μαύρα να ντυθείτε. Τι την Αγία την πήρανε, τη δόλια μας την Πάργα».

Λαλεί αδιάκοπα από το βράδυ ως το πρωί. Τις μυρωμένες ανοιξιάτικες νύχτες, λοιπόν, τις ώρες που όλα σωμαίνονται και βουβαίνονται, σε λόφους, λαγκαδιές και κοιλάδες, ανάμεσα από τρυφερές, δροσερές φυλλωσιές, το αηδόνη τραγουδάει χαρούμενο κι ευτυχισμένο.

Αν τύχει κι ακούσετε αυτό το απερίγραπτο μουσικό πανηγύρι του, κρατείστε την ανάσα σας. Ακούστε το με προσοχή. Αφήστε τις νότες του ν' αγγίξουν την καρδιά σας. Ετσι θα καταλάβετε τι θα πει Ελληνική ανοιξιάτικη νύχτα...

Το αηδονολάλημα, λοιπόν, είναι απόλυτα συνδεδεμένο με την άνοιξη στην πατρίδα μας. Είναι ακόμη συνδεδεμένο με την κάθε ωραία, αρμονική και μελωδική φωνή. Γι' αυτό ο λαός χαρακτηρίζει «αηδόνια» εκείνους που ψέλνουν ή τραγουδούν μελωδικά.

ΠΑΝΟΥΣΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΜΠΟΚΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΤΑΒΕΡΝΑ
ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ 91 Ν. ΣΜΥΡΝΗ
ΤΗΛ. 9355627

Ψησταριά «Ηπειρώτικη Γωνιά»
Δημήτρης & Χρήστος Μπατσούλης
Διανομή κατ' οίκον
Ομήρου & Κοηκοκτρώνη 15, Αργυρούπολη
Τηλ. παραγγελιών: 99.62.880

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ «Η ΗΠΕΙΡΟΣ»
Γ. ΜΠΟΚΙΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
Βραστό - Πατσάς και Εκλεκτή Κουζίνα
Πλατεία Χωρικών 6 (Πίσω από Κωτσόβολο Πλ. Γλυφάδας)
Τηλ. 89.80.200 - ΑΝΟΙΚΤΑ ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ

Ταβέρνα
Νικόλας
Λεωφ. Πάρνηθος, 19ον χιλιόμετρον Τηλ. 246.3443

ΨΗΣΤΑΡΙΑ-ΤΑΒΕΡΝΑ
Τα Βλάχικα
Τηλ. 8956141 - 8991117 ΔΙΛΟΦΟΝ ΒΑΡΗΣ

«Ονειρο»
Μπιζού - Δώρα - Κοσμήματα - Είδη Καπνιστού
Σπυριδών Ανασ. Κωλέτσος
Δαβάκη Πίνδου 2 - Ζωγράφου Τηλ. 7707.225

Θεοδώρα Ν. Σιάρκου
Μπιζού - Δώρα - Ρούχα
Λεωφ. Παπάγου 117, Ζωγράφου, Στάσις 8η
Τηλ. 7783932

Κοσμήματα Stratis gold
Χρυσά - Ασημένια - Ωρολόγια
Είδη Δώρων - Επισκευές
ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ
Βαλτινών 31 - Γκύζη - Τηλ. 6444321, ΑΘΗΝΑ

ΣΑΣ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ

ΤΑΒΕΡΝΑ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ
«ΒΑΓΓΕΛΗΣ & ΥΙΟΣ»
(Μπατσούλης)

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ
ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ, ΓΑΜΟΥΣ,
ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ Κ.ΛΠ.

Σпеσιαλιτέ
Κουνέλι Στιφάδο - Γίδα Βραστή
Κατσίκι Γάστρα - Γουρουνόπουλο

Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο & Εορτές
Ζωντανή Μουσική (Κιθάρα - Μπουζούκι - Τραγούδι)

Κυριακή μεσημέρι & αργίες ανοικτά

Λάρνακος 8 & Αχαρνών 238 (Αγ. Νικόλαος) Τηλ.: 8618754, Κιν.: 093 529830

ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ
«Ο ΝΙΚΟΣ»
ΟΛΑ ΣΤΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ
ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ
Παπαδιαμαντοπούλου 22, Γουδί Τηλ. 7718563

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΤΑΒΕΡΝΑ

“ΓΙΑΝΝΙΩΤΙΚΗ ΚΑΛΥΒΑ”
19ον Χιλ. Πάρνηθας ΤΗΛ. 2467728

ΕΛΕΝΗ Σ. ΜΠΟΚΙΑ
Δικηγόρος

Γραφείο: Εθνικής Αντιστάσεως 4 481 00 Πρέβεζα
Τηλέφωνα: γραφ.: (0682) 29532 οικ.: (0682) 23033

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΤΣΟΥΛΗΣ

ΜΑΡΜΑΡΟΓΛΥΦΕΙΟ - ΕΜΠΟΡΙΟ ΜΑΡΜΑΡΩΝ
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ - ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ - ΤΖΑΚΙΑ - ΣΚΑΛΙΣΤΑ
Τοποθετήσεις σε όλη την Ελλάδα
ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟ ΠΡΕΒΕΖΗΣ ΤΗΛ. 0683-32270

ΓΟΥΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΚΑΦΕΝΕΙΟ
ΠΑΠΑΔΑΤΕΣ - ΤΗΛ. 61409

Ψησταριά
«Η Γειτονιά μας»
Για παραγγελίες τηλ. 8060564
Στρ. Λέκκα 35 & Αθ. Διάκου Μαρούσι
Διανομή στο σπίτι

ΜΙΧΑΗΛΗΣ Β. ΔΕΡΒΕΝΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθημερινά 9-2 & 5.30 - 9.30 εκτός Σαββάτου
Ιατρείο: Κύπρου 11 - Αγ. Ανάργυροι
(πάνω απ' το Ταχυδρομείο)
Τηλ.: 2630389 - Οικίας: 2630171

ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΨΥΓΓΕΙΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΟΝΤΟΣ ΗΛΙΑΣ
Κοιμήσεως Θεοτόκου 6 Παιανία
Τηλ. 6643785

ΔΑΡΔΑΜΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ.
ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟ - ΤΗΛ. 31193

ΦΑΝΟΠΟΪΑ ΒΑΦΑΙ
Ακριθικές Μονίς - Ακριθικές Διπλής
Σιάρκος Νίκος
Θηβών 291, Τηλ.: 54 47 388, 56 17 559

ΣΙΑΡΚΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΤΑΒΕΡΝΑ
Βαλαωρίτου 14 - Χαλάνδρι
ΤΗΛ. 6815166

ΜΠΟΚΙΑ ΑΦΟΙ
ΓΕΝ. ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΦΑΝΟΠΟΪΑ - ΒΑΦΕΣ
ΜΥΣΤΡΑ 34 ΓΛΥΦΑΔΑ

ΜΠΑΤΣΟΥΛΗ ΝΑΤΑΣΣΑ & ΒΙΚΥ
ΧΡΥΣΑ - ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
ΥΜΗΤΤΟΥ 93 ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΤΗΛ. 7514339

Για τους κεκοιμημένους

Η ζωή μας εδώ στη γη έχει ημερομηνία λήξεως. Ολοι μας είμαστε χρεώστες προς τον Ζωοδότη Χριστό που μας χάρισε την επίγεια ζωή υπό προθεσμία. Το χρέος αυτό που η Εκκλησία ονομάζει «κοινόν χρέος» θα εξοφληθεί οπωσδήποτε απ' όλους μας.

Το πότε ακριβώς και πως θα συμβεί τούτο κανένας δεν το γνωρίζει παρά μονάχα ελάχιστοι άγιοι που ανάλωσαν τη ζωή τους ως λαμπάδες καίόμενες στην πίστη και στην ομολογία Χριστού.

Αυτή τη ματαιότητα έχοντας υπόψη του ο Μέγας Βασίλειος έλεγε ότι εδώ στη γη πρέπει να ζούμε όπως οι νοικοκυριές ξενοδοχείου που θα περάσουν σ' αυτό μια βραδιά. Ο νοικοκυριός μιας νύχτας δεν φροντίζει ούτε για επίπλωση, ούτε για κουρτίνες ούτε για διαρρύθμιση ούτε για πλήθος μέριμνες. Αύριο θα φύγει...

Αυτή η αίσθηση του προσωρινού, του μάταιου, θα μπορούσε να κάνει τον άνθρωπο πιο φιλοσοφημένο, πιο ολιγαρκή, λιγότερο κακό.

Ασφαλώς όμως ο άνθρωπος έχει καρδιά, έχει αισθήματα καιιώθει πόνο σε κάθε απώλεια προσφιλούς προσώπου του. Ο πόνος αυτός γίνεται πολύ μεγάλος και η δοκιμασία σκληρή όταν φεύγουν από κοντά μας νέοι άνθρωποι, παιδιά. Χρειάζεται τότε ιδιαίτερα δυνατή πίστη για ν' αντέξουν οι γονείς και να μην κλονιστούν επικίνδυνα.

Ο Απόστολος Παύλος λέει να μην επιχειρούμε να ελέγχουμε τις βουλές του Θεού με ερωτήματα «γιατί» και «πώς» διότι η βουλή του Θεού δεν επιδέχεται έλεγχο. Είναι πάνω από την ανθρώπινη λογική. Εμείς, ως κοινοί θνητοί, καλούμεθα σε αλληλοϋποστήριξη και σε παρηγοριά στις δύσκολες ώρες. Καλούμεθα να προσευχηθούμε και ο Κύριος που γνωρίζει τον πόνο μας θα μας δώσει τη δύναμη ν' αντέξουμε.

Ο πόνος όμως θα πείτε δεν είναι λόγια! Πράγματι ο πόνος είναι καμίνι αλλά η συμπαράσταση των ανθρώπων και κυρίως η βοήθεια του Θεού φέρνουν παρηγοριά. Οι μητέρες ειδικότερα να μη ξεχνούν να ζητούν τη βοήθεια της Παναγίας που σαν μάνα η ίδια πόνεσε και θρήνησε για τον Μονογενή της...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Λ. ΓΟΥΣΗΣ

Σε ηλικία 42 χρόνων στην ώριμη νιότη του έφυγε από κοντά μας ένα καλό κι ευγενικό παιδί με γλυκό μελαγχολικό χαμόγελο, ο **Τάσος Λ. Γούσης**. Ήταν ένας θάνατος αναπάντεχος ενός παιδιού με καλλιτεχνικά όνειρα που έβλεπε τη ζωή με χρώματα. Φωτογράφος με μεράκι στην καλλιτεχνική φωτογραφία και με ανησυχίες στην τέχνη της ζωγραφικής είχε δική του οπτική εικόνα στη ζωή. Γι' αυτό στο συναπάντημα φίλων του ρωτούσε:

- Τι χρώμα έχουμε σήμερα;

Ο Τάσος, το καλό κι ευγενικό παιδί, ένα παιδί με αισθήματα, με ήθος και με καλωσύνη είχε έναν αυθόρμητο κώδι-

κα συμπεριφοράς, που τον έκανε αξιγάπητο. Όταν σ' αντίκριζε από μακριά έτρεχε κοντά σου χαμογελαστός με λεπτότητα και σεβασμό να σε χαιρετήσει. Ήταν προστατευτικός και δεν ήθελε να στενοχωρήσει εκείνους που τον αγαπούσαν.

Ξαφνικά όμως το νήμα της επίγεια ζωής του κόπηκε. Λέμε της επίγειας γιατί για τους πιστούς η ζωή συνεχίζεται. «Προσδοκώ ανάσταση νεκρών» ομολογούμε με το Σύμβολο της Πίστεώς μας. Η Εκκλησία μας είναι ενιαία ζώντων και νεκρών. Γι' αυτό και μεις οι ζωντανοί προσευχόμαστε για τους αποθανόντες και τελούμε μνημόσυνο. Και το τεσσαρακονήμερο μνημόσυνο του αείμνηστου Τάσου τελήστηκε στον Ιερό Ναό Νεκροταφείου Ζωγράφου στις 21 Φεβρουαρίου όπου προσήλθαν οικείοι, συγγενείς και φίλοι να συμπροσευχθούν υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του. Προς τους γεννήτορες, τα αδέρφια, τους συγγενείς και τους φίλους του κεκοιμημένου εκφράζουμε συλλυπητήρια εκ βαθέων.

Ας συνοδεύουμε τέλος τη μνήμη του θανάτου του, πάντοτε με προσευχή: «Μνησθητι Κύριος ο Θεός και του κεκοιμένου δούλου σου Αναστασίου συγχώρησον αυτόν και εν σκηναίς δικαίων τάξαι»

M.T.

Ευλουργικές εργασίες - Κουφώματα

Ντουλάπα κουζίνας

Αριστοτέλης Ι. Δαρδαμάνης

Παπαδάτες Πρέβεζας Τηλ. 0683 - 61704, 61098

ΓΑΡΔΕΝΙΑ

Χρήστου Βασίλειος

Αναβρύτων 4, Μαρούσι Τηλ. 8067371

ΠΛΗΡΩΣΑΝ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

Από 1-1-98 μέχρι 10 Μαρτίου 1998 η Αδελφότητα εισέπραξε από συνδρομές των μελών της 328.000 δραχμές. Πλήρωσαν τη συνδρομή τους οι παρακάτω συμπατριώτες μας:

Βασιλείου Γεώργιος του Ιωάννου	5.000	Μπατσούλης Θωμάς του Νικολ.	
Γεωργίου Νικόλαος του Αναστ.	3.000	HOTEL	10.000
Γιάννος Χρήστος του Αθανασίου	3.000	Μπόκκας Γεώργιος του Αθανασίου	7.000
Γιαννάκης Κων/νος του Παναγ.	2.000	Μπόκκας Αφοι του Αθανασίου	
Γιάννος Οδυσσεάς του Αθανασίου	3.000	(Φανοποιία)	13.000
Γάλλιος Αθανάσιος του Βασιλ.	30.000	Οικονόμου Βασίλειος του Κων/νου	3.000
Γιαννόπουλος Γιάννης		Οικονόμου Γεώργιος του Χρήστου	3.000
(Γραφ. Ταξιδιών)	3.000	Οικονόμου Ιωάννης του Γεωργίου	3.000
Γούσης Κων/νος του Παναγιώτη	5.000	Οικονόμου Κων/νος του Βασιλείου	10.000
Δαρδαμάνης Αναστ. του Βασιλείου	5.000	Οικονόμου Κων/νος του Χρήστου	5.000
Δαρδαμάνης Κων/νος του Βασιλείου	8.000	Οικονόμου-Κοντός Ηλίας του Γεωρ.	2.000
Δερβένης Βύρων του Μιχαήλ	3.000	Οικονόμου Χαράλαμπος του Ιωάννου	5.000
Δερβένης Μιχαήλ του Βύρωνα	13.000	Οικονόμου Ευαγγελία- Χλιβά	3.000
Δαρδαμάνης Κων/νος του Λάμπρου	5.000	Οικονόμου Χρήστος του Ιωάννου	5.000
Δαρδαμάνης Γεώργιος Αποστόλου	5.000	Πανούσης Παναγιώτης του Ευαγ.	10.000
Δαρδαμάνης Κων/νος Ιωάννου	3.000	Παπακωνσταντίνου Κων/νος του Νικ.	5.000
Ζήκος Δημήτριος	10.000	Παπακωνσταντίνου Φιλάρετος	
Κρούκης Σπυριδών	5.000	του Νικ.	10.000
Κώνστας Κων/νος του Βασιλείου	5.000	Παπακωνσταντίνου-Τσιλίφη Αλίκη	5.000
Κόλιας (ΛΙΤΣΑ) Κων/νος του Ιωάννου	5.000	Πατάς Σάββας	2.000
Κόλιας Ευάγγελος του Γ.	5.000	Παππά Παρθενία-Κατέχος	5.000
Κωτρότσου Ευγενία	3.000	Σιάρκος Νικόλαος του Δημητρ.	5.000
Κώτσης Θεόδωρος του Μάνθου	3.000	Σιάρκος Ευθύμιος του Δημητρ.	5.000
Κώτσης Βασίλειος του Μάνθου	3.000	Σιάρκος Γεώργιος του Δημητρ.	3.000
Κόλιας Εμμανουήλ του Νικόλ.	3.000	Σιάρκος Γεώργιος του Αποστ.	3.000
Κώτσης Χρήστος του Δημητρίου	5.000	Σιάρκος Ιωάννης του Κων/νου	3.000
Κώτσης Δημήτρ. του Στεφάνου	2.000	Στράτης Αθανάσιος του Δημητρ.	10.000
Κώτσης Κων/νος του Δημητρίου	2.000	Στράτης Ιωάννης-Μαρία	10.000
Κώτσης Δημήτρ. (Κασιανη		Σιάρκος Κων/νος του Γρηγ.	
του Αναστ.	5.000	(Ταβέρνα)	10.000
Κίτσος Αριστοτέλης του Γεωργίου	5.000	Τσώλης Χρήστος του Κων/νου	5.000
Μήττος Μάκης του Κων/νου	2.000	Τσιρώνης Δημήτριος του Ιωάννου	2.000
Μπατσούλης Χρήστος του Ηλία	5.000	Τζίμας Δημήτριος του Βασιλ.	10.000
Μπατσούλης Νικόλαος του Χρήστου	5.000	Τσώλης Μιχάλης του Κων/νου	5.000
Μπατσούλης Δημήτρ. και Χρήστος		Χρήστου Πελαγία του Δημητρ.	3.000
«ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ»	10.000	Χρήστου Παναγιώτα του Χρήστου	3.000
Μπατσούλης Ευάγγελος του Ιωάν.	10.000		

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

«Ανέστη Χριστός και ζωή πολιτεύεται»

Ζούμε σ' ένα κόσμο, σ' ένα πολιτισμό που Ζαντιμάχεται και αποδιώχνει το θάνατο. Και πώς θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, αφού ο άνθρωπος είναι πλασμένος να ζήσει;

Η σύγχρονη ιατρική φροντίζει και αγωνιά για τη ζωή. Μάχεται να αναβάλει το θάνατο, γιατί δεν της είναι μπορετό να τον νικήσει. Μάχεται να κερδηθεί, όσο γίνεται περισσότερο η ζωή. Στον άνθρωπο φαίνεται αφύσικος γιατί ο ίδιος είναι ζωοκεντρικός. αυτή η οδύνη του θανάτου, η οδύνη του σταυρού, αποτελεί τη μεγαλύτερη δοκιμασία του ανθρώπου. **Στον τάφο του Λαζάρου έκλαψε ο Χριστός, και όταν ζύγωσε η ώρα του να πεθάνει, «ήρξατο λυπείσθαι και αδημονεί» (Ματθ. 26, 37).** Η ζωή τούτη δόθηκε στον άνθρωπο για να είναι ένα μυστήριο της παρουσίας του Θεού. Για να είναι κοινωνία με το Θεό. Και αυτό κάποτε υπήρχε. Μετά την πτώση όμως σταμάτησε. Και ήλθε ο καρπός της παρακοής, ο θάνατος. Η φρίκη λοιπόν του θανάτου βρίσκεται στο γεγονός πως ο

θάνατος είναι χωρισμός από τη ζωή, δηλ. από το Θεό. Και έτσι μ' αυτό το χωρισμό ο άνθρωπος πεθαίνει πριν από το θάνατο. Απ' αυτό το θάνατο λυτρώνει μόνο ο θάνατος του Χριστού. Γιατί ο Χριστός πέθανε, θανατώθηκε, σταυρώθηκε, για να ζήσει ο άνθρωπος. Να ζήσει ο κόσμος. Ετσι ο θάνατος του Χριστού δεν συμφιλιώνει τους ανθρώπους με το θάνατο, αλλά αποκαλύπτει την αλήθεια για τη ζωή και το θάνατο, ώστε με τη γνώση αυτής της αλήθειας να μπορέσει ο κόσμος να σωθεί. Ο Χριστός αποκαλύπτει το θάνατο γιατί ο ίδιος είναι η αποκάλυψη της Ζωής.

«Εγώ εμί η Ανάστασις και η Ζωή». «Εν αυτώ Ζωή ην, και η Ζωή ην το φως των ανθρώπων» (Ιωάν. 1,4). Γι' αυτό και στον όρθρο της Αναστάσεως η Εκκλησία μας πανηγυρίζει τη χαρά του κόσμου, της ανθρωπότητας, γιατί ο Χριστός «συνανέστησε παγγενή τον Αδάμ, αναστάς εκ του τάφου». Ετσι ο Χριστός είναι η Ζωή κάθε ζωής, η ίδια η Ζωή, και επομένως η ζωή μας. Μετά την Ανάσταση ζούμε μια καινούρια ζωή. Αφήσαμε τη ζωή του θανάτου, ζούμε τη ζωή της Εκκλησίας, της βασιλείας του Θεού επί της γης. Και αν κάνουμε δική μας αυτή τη ζωή, αν έχουμε πείνα και δίψα για τη βασιλεία του Θεού, αν νοιώσουμε πως ο Χριστός είναι η ζωή μας, τότε και ο θάνατός μας θα γίνει μια πράξη κοινωνίας με τη Ζωή. Τότε η ζωή μας θα είναι συνέχεια ένα «Πάσχα, μια Ανάσταση», γιατί «Ανέστη Χριστός και ζωή πολιτεύεται».

G.P.K.

ΥΔΡΑΥΛΙΚΕΣ

ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ

ΤΣΩΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΠΟΝΤΟΗΡΑΚΛΕΙΑΣ 6

(Οπισθεν Ιπποκρατείου Νοσ.) τηλ. 7796932

Κοσμήματα Stratis gold

Χρυσά - Ασημένια - Ωρολόγια

Είδη Δώρων - Επισκευές

Γιάννης και Μαρία Στρατή

Σκουφά 16 Αρτα Τηλ. 0681 - 70350

ΠΑΠΑΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

✓ Τελικά το Νέο Δήμο που προέκυψε από τις συνενώσεις Κοινοτήτων της Λάκκας μας τον ονομάσανε «**Δήμο Θεσπρωτικού**». Δεν τους άρεσε η ονομασία «**Λάκκα Σούλι**» που προτάθηκε και ψηφίστηκε με συντριπτική πλειοψηφία σε συνεδρίαση του Συμβουλίου Περιοχής της 4ης Γεωγραφικής Περιφέρειας. Και η πλειοψηφία τι θα κάνει τώρα θα δεχτεί τα τετελεσμένα του παρασκήνιου; Έχει μήπως κάποια ιστορική σημασία η επιλογή της ονομασίας αυτής;

Διότι αυτό παραπάει και **τ' όνομα και η έδρα** στο Θεσπρωτικό! «**Δημοκρατικές διαδικασίες...**».

✓ Το λέμε και το πιστεύουμε. Σε ό,τι έχει σχέση με χρήματα, με οφειλές, με πληρωμές, με εξοφλήσεις, να ζητάτε απόδειξη, να παίρνετε αλλά και να δίνετε απόδειξη γιατί διαφορετικά κινδυνεύετε να χαρακτηρίζεστε κακοπληρωτές, χρεοφειλέτες και να σας διασύρει ο καθένας άδικα και συκοφαντικά. Συμβαίνουν αυτά και μερικοί αφορομή θέλουν...

✓ Μπορεί να γινόμαστε κουραστικοί αλλά θα το επαναλάβουμε. Παρακαλούμε να συμμετέχετε στην ύλη της εφημερίδας με συνεργασίες σας, με δημοσιεύματά σας, με απλές σκέψεις και παρατηρήσεις. Γράψτε μας κάποιο σχόλιο, κάντε μας κριτική. Δώστε μας ειδηση για κάποιο γεγονός, για κάποια αξιέπαινη δραστηριότητα συμπατριώτη μας. Στείλτε μας μια παλιά ή πρόσφατη φωτογραφία από κάποιο κοινωνικό γεγονός, ο,τιδήποτε που εσείς κρίνετε άξιο προβολής και δημοσίευσης. Κι αν δεν έχετε σκοπό να κάνετε τίποτε απ' όλα αυτά τότε στείλτε στην Αδελφότητα τη συνδρομή σας!

Με τις δικές σας συνδρομές ζει και κυκλοφορεί η εφημερίδα σας. Μυστικά κονδύλια δεν υπάρχουν...

✓ Λένε ότι παλιότερα υπήρχε σεβασμός και στοργικό ενδιαφέρον προς τους γέρους. Τα παιδιά τους ανάλογα με τα μέσα που διέθεταν τους φρόντιζαν και ήταν πολύ κοντά τους ψυχικά. Λένε πως στους καιρούς μας συχνά αυτή η αγάπη είναι λειψή, γιατί τώρα η αγάπη έχει πέσει στη δουλειά, στο χρήμα, στην «πρόοδο» και οι γέροι **θεωρούνται** βάρος, ενόχληση, **παλιά έπιπλα** που δεν ταϊριάζουν στα μοντέρνα σπίτια! Μπορεί να είναι υπερβολές, μπορεί εν μέρει και ν' αληθεύουν όλα αυτά. Ας μη ξεχνάμε όμως τη λαϊκή ρήση που λέει ότι «αυτού που ήσουν ήμουνα εδώ που είμαι θάρθεις». Η αιώνια νεότητα μπορεί και πρέπει να υπάρχει στις ψυχές μας. Αυτό όμως δεν μπορεί να συμβεί στα σώματά μας. Ας είμαστε, όσο μπορούμε, φιλικοί, στοργικοί με τους γέροντες, αυτό είναι το ελιξήριο της ζωής τους. Και οι δουλειές μας; Αυτές δεν τελειώνουν ποτέ...

✓ Όταν ήταν να βγει η εφημερίδα «Παπαδάτες» το τότε Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας με πρόεδρο τον κ. Γεώργιο Κολιό πραγματοποίησε μια ειδική σύσκεψη των μελών του σ' ένα διαμέρισμα στην Κυψέλη για ν' αποφασίσει σχετικά. Ομόφωνα το Δ.Σ. συμφώνησε να εκδοθεί η εφημερίδα. Λίγες μέρες μετά είχα μια συνάντηση με τον Πρόεδρο κ. Γ. Κολιό να συνηνοηθούμε για την ύλη. Μου έφερε ένα κείμενό του με τίτλο: «**Η ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ**» να συμπεριληφθεί στο πρώτο φύλλο της όπου μεταξύ άλλων έγραφε:

«**Με την έκδοση και κυκλοφορία του εντύπου αυτού δεν επιδιώκουμε καμιά απολύτως προσωπική προβολή και ωφέλεια. Εξυπηρετούμε μόνο τους πατριωτικούς και ανθρωπιστικούς σκοπούς της Αδελφότητας. Εξυπηρετούμε μόνο τη σύμπνοια και την ομόνοια...**».

Όταν τον ρώτησα ποιος θα υπογράψει το δημοσίευμα μου απάντησε:

- Όλοι... δηλαδή το Δ. Συμβούλιο.

Τα θυμήθηκα αυτά γιατί βρήκα προ ημερών στο αρχείο μου το χειρόγραφο του...

✓ Τα μαγαζιά που λειτουργούν στο χωριό σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς μοιάζουν με ακρίτες που φυλάνε Θερμοπύλες. Κρατάνε ζωντανό το χωριό και ζεστό το μεσοχώρι. Γι' αυτό θα πρέπει εκ περιτροπής να οργανώνονται σ' αυτά ευκαιριακές εκδηλώσεις των Συλλόγων των Παπαδιωτών διότι και πολύ καλής εξυπηρέτησης μπορούν ν' απολαμβάνουν σ' αυτά αλλά και κάποια χρήματα μένουν έτσι μέσα στο χωριό.

Ευχόμαστε το λάλημά της να είναι πάντα γιορταστικό και χαρούμενο Η ΚΑΜΠΑΝΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΘΗΚΕ ΣΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ ΤΗΣ

Μετά την επισκευή του διατηρητέου αυτού μνημείου που αποτελεί καμάρι και στολίδι της τοπικής κληρονομιάς μας...

Η καμπάνα του χωριού μας λευτερώθηκε από τα δεσμά της που την καταδίκασε ο σεισμός του Μαρτίου του 1981 όταν ράγισε το καμπαναριό κι απομακρύνθηκε από τη θέση της. Χρόνια τώρα πνιγόταν η φωνή της. Η αποκατάσταση όμως του καμπαναριού για την οποία φρόντισε με θερμό ζήλο η Κοινοτική Αρχή έδωσε τη δυνατότητα να ξαναμπει η καμπάνα στη θέση της και να ξανακούμε τώρα, όπως παλιά, τον γνώριμο αχό της σε χαρές και λύπες. Ευχόμαστε το λάλημά της καμπάνας μας να είναι πάντα πανηγυρικό, γιορταστικό και χαρούμενο.

Να ζωντανεύει το χωριό και όλη τη Λάκκα. Να είναι προσκλητήριο για τους πιστούς με μηνύματα ζωής και ανάστασης.

«ΕΜΕΙΣ ΕΡΧΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΠΑΡΕΡΧΟΜΑΣΤΕ ΑΛΛΑ ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΜΕΝΟΥΝ»

Στο στάδιο της επισκευής του καμπαναριού από την Κοινότητα το Δ.Σ. της Αδελφότητας έστειλε στον Πρόεδρο και τα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου Παπαδατών, στις 29 Ιανουαρίου 1998, το παρακάτω ΦΑΞ.

Προς
Τον κ. Πρόεδρο Κοινοτικού Συμβουλίου
Παπαδατών - Πρεβέζης
κ. Γεώργιο Γούση και το Κοινοτικό Συμβούλιο

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε
κύριοι Σύμβουλοι της Κοινότητας

Με την παρούσα θέλουμε να σας συγχαρούμε κατ' αρχήν διότι προωθήσατε επιτυχώς το χρονίζον πρόβλημα της επισκευής του Διατηρητέου Μνημείου του χωριού μας, του Καμπαναριού, που αποτελεί το καμάρι και το στολίδι της τοπικής μας κληρονομιάς και να σας παρακαλέσουμε να μην υπολογίσετε κόπους και θυσίες για τη σύντομη αποπεράτωσή του.

Σας βεβαιώνουμε ότι έχετε την πλήρη συμπαράστασή μας στην επισκευή αυτή που τη θεωρούμε έργο ιστορικής σημασίας για το χωριό μας αλλά και αιώνιο έπαινο

για σας γιατί θα συνδεθεί και με τ' όνομά σας.

Περίεργες πληροφορίες για πιθανές μεθοδεύσεις μετακίνησης του Καμπαναριού ή αναβολής εκτέλεσης εργασιών επισκευής του, τις θεωρούμε, αν αληθεύουν, καταστροφικές για την ιστορία του τόπου μας και την αισθητική του μεσοχωριού και μας βρίσκουν εκ διαμέτρου αντίθετους.

Όποιος έχει κάτι για το οποίο χαιρέται και καμαρώνει δεν το κρύβει.

Στο έργο που, όπως πληροφορούμεθα, ήδη άρχισε παρακαλούμε να λάβετε και όλα τα αναγκαία μέτρα φύλαξης του αριθμημένου υλικού (πετρών) του καμπαναριού από πιθανή εξαφάνισή τους από «άσχετους» που πιθανόν να μη γνωρίζουν ότι η απώλειά τους δημιουργεί μείζονα προβλήματα.

Εκδηλώνοντας και πάλι την πλήρη συμπαράστασή μας για την επισκευή του καμπαναριού, εκεί όπου ορθώνεται επί δεκαετίες και όπου μέλλει να ορθώνεται για πάντα με τη γλυκύφθογγη καμπάνα του χωριού μας, σας απευθύνουμε θερμό χαιρετισμό.

Εμείς ερχόμαστε και παρερχόμαστε αλλά τα σύμβολα μένουν και πρέπει να μένουν όπου και όπως αρμόζει.

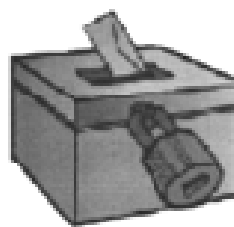
Για το Διοικητικό Συμβούλιο
της Αδελφότητας
Παπαδιωτών Πρεβέζης
«**Η ΑΓΙΑ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗ**»
Ο Πρόεδρος Ο Αντιπρόεδρος
ΕΥΑΓ. ΜΠΑΤΣΟΥΛΗΣ ΕΥΘ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ
Ο Γεν. Γραμματέας
ΚΩΣΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

• «**Σήμερα γιορτή μεγάλη, σήμερα Λαμπρή. Σφάζουν σήμερα και ψένουν φυλαγμέν' αρνιά, ράβουνε καινούργια ρούχα και στολίζονται κι όθε απαντηθούν φιλιούνται κι αγχαλιάζονται...**»
(Από τον «Χορό της Λαμπρής» του Κώστα Κρυστάλη)

ΓΙΑ ΤΟ ΑΞΙΩΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ Υποψηφιότητες στο Νέο Δήμο

Μεσολαβούν έξι μήνες μέχρι τις προενοπιές Δημοτικές εκλογές αλλά αυτό σημαίνει ότι είναι μεγάλος ο χρόνος γι' αυτούς που θέλουν να πάρουν μέρος στον προεκλογικό αγώνα και που διεκδικούν αξιώματα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Από καιρό ήδη έχουν ανακοινωθεί υποψιότητες σε μεγάλους Δήμους. Ας δούμε όμως τι γίνεται και στο Νέο Δήμο στον οποίο υπάγονται και οι τριγύρω Κοινότητες μαζί του χωριού μας ΠΑΠΑΔΑΤΕΣ:

• Ο συμπατριώτης μας κ. Δημήτρης Ζήκος (Μηχανι-

στέρας) ειλε στην Αδελφότητά μας ότι θα είναι υποψιός για το αξίωμα του Δημάρχου στο νέο Δήμο κατά τις προενοπιές Δημοτικές εκλογές και ότι «εν καιρώ θα μας πληροφορήσει για το συνδυασμό και τα σχέδιά του για τη Λάκκα μας».

• Την πρόθεσή του να διεκδικήσει τη Δημαρχία του Νέου Δήμου των ενοποιημένων κοινοτήτων της Λάκκας μας υπό προϋποθέσεις δημοτικές εκλογές του προσεχούς Οκτωβρίου 1998 μας γνωρίζει και ο τέως Πρόεδρος της Κοινότητός μας κ. **Αναστάσιος Νάκας**.

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ

Ο κ. Κώστας Οικονόμου Γενικός Γραμματέας της Αδελφότητας Παπαδιωτών Πρεβέζης προτείνει στους αρμόδιους να φροντίσουν για την ηλεκτροδότηση του παρεκκλησίου των Αγίων Αποστόλων καθώς και για την επαναλειτουργία της παλιάς εκεί κοντινής βρύσης. Αυτά είναι χρήσιμα και απαραίτητα για τους προσκυνητές και τους πεζοπόρους.

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ και ΑΓΩΝΑΣ ΤΑΒΛΙ

Μία νέα συνεστίαση θα γίνει στις 24-5-98 και ώρα 11 π.μ. στο καφενείο του συγχωριανού μας ΚΩΤΣΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Θα διεξαχθεί αγώνας τάβλι με τους κορυφαίους παίκτες της Αθήνας.

Παρακαλούμε όσοι Παπαδιώτες μπορούν να παραβρεθούν στην συνεστίαση αυτή που γίνεται για πρώτη φορά σε παπαδιώτικο καφενείο.

Η διεύθυνση του καφενείου είναι Φυλασίων 29 Κάτω Πετράλωνα, τηλ. 3472672.

